

Wezwanie do skruchy i upamiętania

Nawoływanie do wszystkich ludzi wszędzie, by byli posłuszni Jaszua (יהושע), Mesjaszowi przy końcu okresu Mesjasza.

Pismo Święte od 1 Mojżeszowej do Objawienia jest prawdziwe i objawia plan 7000 lat Elohim (Boga).

Pismo Święte zawierające 66 ksiąg (od Księgi Rodzaju do Objawienia), na które składa się *spisana* Tora Mojżesza, Pisma, Prorocy i Księgi Mesjańskie, jest *natchnione* przez Elohim, prawdziwe i bez błędu w swojej pierwotnej formie.

2 Tym 3:16-17 Każde natchnięte-Bogiem pismo jest pożyteczne do (ustalania) doktryny, do napominania, do poprawy, do nauki (nauczania) sprawiedliwości, tak aby Boży człowiek stał się dojrzały (doskonały) i w pełni wyposażony do wydawania wszelkich dobrych uczynków (w swoim życiu).

Pismo, które przez milenia było pieczołowicie przekazywane, do dziś w wielu różnych językach *perfekcyjnie komunikuje* prawdę o Stwórcy i Jego planie 7000 lat przeznaczone dla stworzenia. Jaszua (יהושע), Mesjasz jest synem Elohim – Jahwe w ciele – obrazem niewidzialnego Elohim – Stwórcą wszechświata. Jahwe Elohim to zjednoczona jedność.

1 Mojż 1:1 Na początku (świat, który był) *Elohim* [אֱלֹהִים] stworzył niebo i ziemię.

Jan 1:1-3 Na początku (świat, który był) było *Słowo* [אֵת], a *Słowo* [אֵת] było u Elohim, a *Słowo* [אֵת] było *Elohim*. Ono było na początku u Elohim. Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.

Jan 1:14 A *Słowo* [אֵת] *ciałem się stało* i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

1 Jana 1:1-4 *Co było od początku* (świat, który był), co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o *Słowie żywota* – a *żywot objawiony został*, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został – co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jaszua (יהושע), Mesjaszem. A to piszemy, aby radość nasza była pełna.

Jaszua (יהושע), Mesjasz to Alef Taw [את], które w języku greckim tłumaczone jest jako Alfa i Omega ΑΩ

Jan zrozumiał, że Jaszua (יהושע), Mesjasz był manifestacją Elohim i zrozumiał *tajemnicę Alef Taw [את]*. Zrozumiał, że hebrajskie słowo, które było obok albo w słowie *Elohim* w 1 Mojż 1:1, to *Alef Taw [את]* – pierwsza i ostatnia litera alfabetu hebrajskiego, które nie są tłumaczone na inne języki (w tym polski). Nieco więcej o *Alef Taw [את]* napisał w Objawieniu.

Objawienie 1:4-11 Jan do siedmiu zborów, które są w Azji: Łaska wam i pokój od tego, który jest i który był, i który ma przyjść, i od siedmiu duchów, które są przed jego tronem, i od Jaszua (יהושע), Mesjasza, który jest świadkiem wiernym, pierworodnym z umarłych i władcą nad królami ziemskimi. Jemu, który miłuje nas i który wyzwolił nas z grzechów naszych przez krew swoją, i uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Elohim i Ojca swojego, niech będzie chwała i moc na wieki wieków. Amen. Oto przychodzi wśród obłoków i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest! Amen. Jam jest *Alef i Taw [את]* (początek i koniec), mówi Jahwe, Ten, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący. Ja, Jan, brat wasz i uczestnik w ucisku i w Królestwie, i w cierpliwym wytrwaniu przy Jaszua (יהושע), Mesjaszu, byłem na wyspie, zwanej Patmos, z powodu zwiastowania Słowa Elohim i świadczenia o Jaszua (יהושע). W dzień Jahwe popadłem w zachwycenie i usłyszałem za sobą głos potężny, jakby trąby, który mówił: Jam jest *Alef i Taw [את]*. To, co widzisz, zapisz w księdze i wyślij do siedmiu zborów: do Efezu i do Smyrny, i do Pergamonu, i do Tiatyry, i do Sardes, i do Filadelfii, i do Laodycei.

Objawienie 21:6-8 I rzekł do mnie: Stało się. Jam jest *Alef i Taw [את]*, początek i koniec. Ja pragnącemu dam darmo ze źródła wody żywota. Zwycięzca odziedziczy to wszystko i będę mu Elohim, a on będzie mi synem. Udziałem zaś bojaźliwych i niewierzących, i skalanych, i zabójców, i wszeteczników, i czarowników, i bałwochwalców, i wszystkich kłamców będzie jezioro płonące ogniem i siarką. To jest śmierć druga.

Objawienie 22:12-15 Oto przyjdę wkrótce, a zapłata moja jest ze mną, by oddać każdemu według jego uczynku. Jam jest *Alef i Taw [את]*, pierwszy i ostatni, początek i koniec. Błogosławieni, którzy czynią przykazania jego, aby mieli prawo do drzewa żywota i mogli wejść przez bramy do miasta. Na zewnątrz są psy i czarownicy, i wszetecznicy, i zabójcy, i bałwochwálcy, i wszyscy, którzy miłują kłamstwo i czynią je.

Mojżesz uczył, że Jahwe (יהוה) Elohim ma obraz.

Myśl, że Elohim ma swój *obraz* lub *podobieństwo* pochodzi z 1 Mojż 1:26-28, gdzie Elohim stworzył człowieka na Swój *obraz* lub *podobieństwo*.

1 Mojż 1:26-27 Potem rzekł Elohim: Uczynimy człowieka na *obraz* nasz, *podobnego* do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydłem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi. I stworzył Elohim człowieka na *obraz* swój. Na *obraz Elohim* stworzył go. Jako *mężczyznę i niewiastę* stworzył ich.

Chociaż prawdą jest, że *Elohim jest Duchem*, równie wyraźnie widać z Pisma, że *Elohim posiada obraz* i że człowiek został stworzony na (ten) Jego obraz, jako *mężczyzna i kobieta*. Mojżesz w 1 Mojż 32:24-31 opisuje historię Jakuba walczącego z posłańcem (aniołem). Jakub zwyciężył z posłańcem (aniołem), który rzekł, że od tego momentu będzie się on zwał Izrael. Jakub zapytał posłańca (anioła) o imię, lecz nie otrzymał odpowiedzi. Jakub zatem nazwał to miejsce Peniel – gdyż wierzył, że widział Elohim twarzą w twarz.

1 Mojż 32:24-31 Jakub zaś pozostał sam. I mocował się z nim pewien mąż aż do *wzejścia zorzy*. A gdy widział, że go nie przemoże, uderzył go w staw biodrowy i zwichnął staw biodrowy Jakuba, gdy się z nim mocował. I rzekł: Puść mnie, bo już wzeszła zorza. Ale on odpowiedział: Nie puszcę cię, dopóki mi nie błogosławisz. Wtedy rzekł do niego: Jakie jest imię twoje? I odpowiedział: Jakub. Wtedy rzekł: Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz Izrael, bo walczyłeś z Elohim i z ludźmi, i zwyciężyłeś. A Jakub zapytał, mówiąc: Powiedz mi, proszę, jakie jest imię twoje? Na to odpowiedział: Dlaczego pytasz o imię moje? I tam mu błogosławił. I nazwał Jakub to miejsce Peniel, mówiąc: *Oglądałem Elohim twarzą w twarz, a jednak ocalało życie moje. A gdy przechodził przez Peniel, wschodziło nad nim słońce*, on zaś utykał z powodu biodra swego.

Ozeasz 12:5-6 Walczył z aniołem i odniósł zwycięstwo, płakał i błagał Go o zmiłowanie; odnalazł Go potem w Betel i tam *On do nas przemówił – to jest Jahwe (יהוה), Elohej Zastępów. Jahwe (יהוה) jest Imię Jego!*

Jaszua (יהושע), Mesjasz jest obrazem niewidzialnego Elohim.

Według Mojżesza i Ozeasza, Jakub widział Elohim – Jahwe (יהוה) – twarzą w twarz i z tych opowieści dowiadujemy się, że na długo przedtem, nim Jaszua (יהושע), Mesjasz pojawił się na świecie, *obraz Elohim – samo oblicze Jahwe (יהוה) – było widziane przez Jakuba*. Tuż przed narodzeniem się Mesjasza, posłaniec (anioł) ukazał się we śnie Józefowi i powiedział mu, że jego narzeczona, Miriam, będzie miała Syna i że Jego imię będzie *Immanuel – Elohim jest z nami*.

Mat 1:18-23 A z narodzeniem Jaszua (יהושע), Mesjasza było tak: Gdy matka jego, Miriam, została poślubiona (zaręczona) Józefowi, okazało się, że zanim się zeszli, była brzemienna z Ducha Świętego. A Józef, mąż jej, będąc prawym i nie chcąc jej zniesławić, miał zamiar potajemnie ją opuścić (rozwieść się). I gdy nad tym rozmyślał, oto ukazał mu się we śnie posłaniec (anioł) Jahwe (יהוה) i rzekł: Józefie, synu Dawidowy, nie lękaj się przyjąć Miriam, żony swej, albowiem to, co się w niej poczęło, jest z Ducha Świętego. A urodzi syna i nadasz mu imię Jaszua (יהושע); albowiem On zbawi lud Swój od grzechów jego. A to wszystko się stało, aby się spełniło słowo Jahwe (יהוה), wypowiedziane przez proroka: Oto panna pocznie i porodzi syna i nadadzą mu imię *Immanuel*, co się wykłada: *Elohim z nami*.

Wiadomość posłańca (anioła) do Józefa we śnie, to w rzeczywistości wypełnienie się proroctwa z Izajasza 7:14 i Izajasza 9:6-7.

Izajasz 7:14 Dlatego sam Jahwe (יהוה) da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem *Immanuel*.

Izajasz 9:5-6 Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny, Doradca, *Mocny El*, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju. Potężna będzie władza i pokój bez końca na tronie Dawida i w jego królestwie, gdyż utrwali ją i oprze na prawie i sprawiedliwości, odtąd aż na wieki. Dokona tego żarliwość Jahwe (יהוה) Zastępów.

Paweł, w czasach, gdy prześladował tych, którzy byli z Drogi, w czasie podróży do Damaszku przeżył doświadczenie, w którym z nieba zaświeciło światło i rozległ się głos. Głos przedstawił się jako Jaszua (יהושע), którego on prześladował.

Dz. Ap. 9:1-9 Szaweł natomiast wciąż pałał nienawiścią i chęcią mordowania uczniów Pana. Poszedł więc do najwyższego kapłana i poprosił o listy polecające do synagog w Damaszku. Chciał bowiem odszukać zwolenników tej Drogi, zarówno mężczyzn, jak i kobiety, aby ich pojmać i przyprowadzić do Jeruzalem. Był właśnie w podróży i zbliżał się już do Damaszku, gdy nagle *poraziło go światło z nieba*. Upadł na ziemię i *usłyszał słowa*: Szawle, Szawle! Dlaczego Mnie prześladujesz? A on zapytał: Kim jesteś, Panie? I usłyszał: *Ja jestem Jaszua (יהושע), którego ty prześladujesz*. Trudno ci wierzgać przeciw ościeniowi. A on drżąc i bojąc się, powiedział: Panie, co chcesz, abym zrobił? A Pan do niego: Wstań i idź do miasta. Tam dowiesz się, co masz czynić”. A ludzie, którzy z nim podróżowali, oniemieli ze zdumienia, gdyż słyszeli głos, lecz nikogo nie widzieli. Szaweł podniósł się z ziemi. Otworzył oczy, ale nic nie widział. Trzymając go za ręce, doprowadzili go do Damaszku. Tam przez trzy dni nic nie widział. Nie jadł też ani nie pił.

Po tym, jak Paweł zaczął służyć Jaszua (יהושע), Mesjaszowi, opisał Go jako Jahwe (יהוה), Stworzyciela, Elohim w *ciele*, który był w *postaci* Elohim i który był *obrazem* niewidzialnego Elohim.

1 Koryntian 8:5-6 Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów, wszakże dla nas istnieje tylko jeden Elohim, Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jaszua (יהושע), Mesjasz, *przez którego wszystko istnieje* i przez którego my także istniejemy.

2 Koryntian 4:3-4 A jeśli nawet ewangelia nasza jest zasłonięta, zasłonięta jest dla tych, którzy giną, w których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Mesjasza, który jest *obrazem Elohim*.

Efezjan 3:8-12 Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Mesjasza i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Elohim, *który wszystko stworzył przez Jaszua (יהושע), Mesjasza*, aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez powołanych wybranych różnorodną mądrość Elohim, według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), Panu naszym, w którym mamy swobodę i dostęp do Elohim z ufnością przez wiarę w niego.

1 Tymoteusz 3:16 Bo bezsprzecznie wielka jest tajemnica Elohim: *objawił się On w ciele*, został usprawiedliwiony w Duchu, widziany przez posłańców (aniołów), był zwiastowany między ludami (poganami), uwierzono w niego na świecie, wzięty został w górę do chwały.

Filipian 2:5-11 Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), który, chociaż był w *postaci Elohim*, nie upierał się zachłannie przy tym,

aby być równym Elohim, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej. Dlatego też Elohim wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jaszua (יהושע) zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i aby wszelki język wyznawał, że Jaszua (יהושע), *Mesjasz jest Jahwe* (יהוה), ku chwale Elohim, Ojca.

Kolosan 1:13-18 Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do Królestwa Syna swego *umiłowanego*, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów. *On jest obrazem niewidzialnego Elohim*, pierworodnym wszelkiego stworzenia, ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności; wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone. On też jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko na nim jest ugruntowane, On także jest Głową Ciała, społeczności wybranych; On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy.

Kolosan 2:8-10 Baczcie, aby was kto nie sprowadził na manowce filozofią i czczym urojeniem, opartym na podaniach ludzkich i na żywiołach świata, a nie na Mesjaszu; gdyż *w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości* i macie pełnię w nim; *On jest głową wszelkiej nadziemskiej władzy i zwierzchności*.

Autor Hebrajczyków podzielał pogląd Pawła, że Jaszua (יהושע), Mesjasz jest wiernym *obrazem* Elohim.

Hebrajczyków 1:1-4 Wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Elohim dawnymi czasy do ojców przez proroków; ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna, którego ustanowił dziedzicem wszechrzeczy, przez którego także wszechświat stworzył. *On, który jest odblaskiem chwały i odbiciem jego istoty* i podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy, dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach i stał się o tyle możniejszym od aniołów, o ile znamienitsze od nich odziedziczył imię.

Jan, który rozumiał tajemnicę *Alef Taw* [אֵת], rozumiał też, że Syn Elohim przyszedł, by dać zrozumienie, po to, aby ci, którzy narodzili się z Elohim, mogli poznać *prawdziwego Elohim – Jaszua* (יהושע), *Mesjasza*.

1 Jan 5:18-21 Wiemy, że żaden z tych, którzy się z Elohim narodzili, nie grzeszy, ale że ten, który z Elohim został zrodzony, strzeże go i zły nie może go tknąć. My wiemy, że jesteśmy z Elohim, a cały świat tkwi w złem. Wiemy też, że Syn Elohim przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali tego, który jest prawdziwy. *My jesteśmy w tym, który jest prawdziwy – w Synu jego, Jaszua* (יהושע), *Mesjaszu*. *On jest tym prawdziwym Elohim* i życiem wiecznym. Dzieci, wystrzegajcie się fałszywych bogów.

Sam Jaszua (יהושע), Mesjasz prorokował, że Jerozolima Go nie zobaczy, dopóki dzieci Izraela nie będą wołać: *Błogosławiony ten, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה)!

Łuk 13:34-35 Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście. Oto wasz dom pusty wam zostanie.

Powiadam wam: Nie ujrzycie mnie, aż nastanie czas, kiedy powiecie: *Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה).

Tłumy z Jeruzolimy rozumiały, że Jaszua (יהושע), Mesjasz był synem Dawidowym, który przynosił błogie królestwo ich ojca Dawida i wołali: *Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה).

Mat 21:8-9 A wielki tłum ludu rozpościarał swe szaty na drodze, inni zaś obcinali gałązki z drzew i słali na drodze. A rzesze, które go poprzedzały i które za nim podążały, wołały, mówiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu! *Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה). Hosanna na wysokościach!

Mar 11:8-10 Wielu zaś słało na drodze szaty swoje, a inni gałęzie, obcięte z drzew polnych. A ci, którzy szli przed nim i którzy szli za nim, wołali: Hosanna! *Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה)! Błogosławione Królestwo ojca naszego Dawida, które nadchodzi w imieniu Jahwe (יהוה)! Hosanna na wysokościach!

Następnie *dwa dni później*, po tym, jak srogo zganił faryzeuszów i uczonych w Piśmie, Jaszua (יהושע), Mesjasz ponownie prorokował, że Izrael go nie ujrzy, dopóki nie będą wołać: *Błogosławiony ten, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה).

Mat 23:37-39 Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście! Oto wam dom wasz pusty zostanie. Albowiem powiadam wam: Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: *Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Jahwe* (יהוה).

Proroctwo Jaszua (יהושע) w Łukaszu 13:34-35, częściowe wypełnienie w Mateuszu 21:8-9 i Marku 11:8-10 oraz proroctwo Jaszua (יהושע) w Mateuszu 23:37-39 tworzą 'chiasmę', która czeka na pełne wypełnienie w Tysiącletnim Królestwie. Ważnym jest fakt, że wielu Judejczyków przyjęło Jaszua (יהושע) jako Syna Dawidowego, który przynosi królestwo Dawidowe, i przyjęli Go w *imieniu Jahwe* (יהוה). Niektórzy z tych Judejczyków, którzy przyjęli Jaszua (יהושע), mogło słyszeć rozmowę Jaszua (יהושע) z tłumem, gdy przemawiał On w Janie 8:58 z perspektywy Wszzechwiedzącego.

Jan 8:58 Odpowiedział im Jaszua (יהושע): Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, *pierwej niż Abraham był, Jam Jest*.

W innym miejscu Jaszua (יהושע) mówił do swoich 70 uczniów, jak gdyby był obecny podczas stwarzania, kiedy Elohim oddzielił światłość od ciemności w 1 Mojż 1:3-5.

Łuk 10:18-20 Rzekł więc do nich: *Widziałem, jak szatan, niby błyskawica, spadł z nieba. Oto dałem wam moc, abyście deptali po wężach i skorpionach i po wszelkiej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi. Wszakże nie z tego się radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona wasze w niebie są zapisane*.

W innym miejscu, gdy Jaszua (יהושע) był kuszony przez diabła, odpowiedział, że diabeł nie powinien kusić „Jahwe (יהוה), swojego Elohim”.

Mat 4:5-7 Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni. I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Elohim, rzuć się dół, napisano bowiem: Aniołom swoim

przykaże o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej. Jaszua (יהושע) rzekł mu: Napisane jest również: *Nie będziesz kusił Jahwe (יהוה), swego Elohim.*

Łuk 4:9-12 Potem zaprowadził go do Jerozolimy i postawił go na szczycie świątyni i rzekł do niego: Jeśli jesteś Synem Elohim, rzuć się stąd w dół; napisano bowiem: Aniołom swoim przykaże o tobie, aby cię strzegli i na rękach nosić cię będą, abyś nie uraził o kamień nogi swojej. A Jaszua (יהושע), odpowiadając, rzekł mu: Powiedziano: *Nie będziesz kusił Jahwe (יהוה), swego Elohim.*

Chociaż Pismo jasno pokazuje, że Jaszua (יהושע) jest obrazem niewidzialnego Elohim, to nauce tej nie wierzy rabiniczny Judaizm, który uczy i praktykuje 13 zasad wiary wymyślonych przez XII-wiecznego filozofa i astronoma zwącego się Mosze ben Majmon lub Majmonides. Interesujący jest fakt, że rabiniczny Judaizm trzyma się 13 zasad, gdyż liczba ta pojawia się po raz pierwszy w 1 Mojż 14:4, gdzie wiąże się ona z rebelią. To dlatego liczba 13 uznawana jest powszechnie za liczbę rebelii. Trzecia z 13 zasad rabinicznego Judaizmu mówi, że Stwórca *nie ma ciała* lub *obrazu*.

3. Wierzę pełnią wiary, że Stwórca, błogosławione jest Jego Imię, *nie ma ciała* i że nie odnosi się do niego żaden fizyczny atrybut i że *niczego w ogóle nie można z Nim porównać*.

Jaszua (יהושע), Mesjasz *nie zgodziłby się* z tą definicją i był w tej sprawie bardzo stanowczy.

Jaszua (יהושע), Mesjasz samego siebie uważał za fizyczne ucieleśnienie Elohim.

Według jego słów, nie ma żadnej wątpliwości, że Jaszua (יהושע), Mesjasz widział samego siebie jako fizyczne ucieleśnienie Elohim.

Jan 6:44-47 Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który mnie posłał, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Napisano bowiem u proroków: *I będą wszyscy uczeni przez Elohim* (Izajasz 54:13). Każdy, kto słyszał od Ojca i jest pouczony, przychodzi do mnie. Nie jakoby ktoś widział Ojca; *Ojca widział tylko Ten, który jest od Elohim*. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma żywot wieczny.

Jan 12:44-50 A Jaszua (יהושע) zawołał donośnym głosem: Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który mnie posłał. *Kto mnie widzi, widzi tego, który mnie posłał*. Ja jako światłość przyszedłem na świat, aby nie pozostał w ciemności nikt, kto wierzy we mnie. A jeśli by kto słuchał słów moich, a nie przestrzegał ich, Ja go nie sędzę; nie przyszedłem bowiem sądzić świata, ale świat zbawić. Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma swego sędziego: Słowo, które głosiłem sądzić go będzie w dniu ostatecznym; bo ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić. I wiem, że przykazanie Jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.

Jan 14:1-11 Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzycie w Elohim i we mnie wierzcie! W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę

was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli. I dokąd Ja idę, wiecie, i drogę znacie. Rzekł do niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, jakże możemy znać drogę? Odpowiedział mu Jaszua (יהושע): Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie. Gdybyście byli mnie poznali i Ojca mego byście znali; *odtąd Go znacie i widzieliście Go*. Rzekł mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a wystarczy nam. Odpowiedział mu Jaszua (יהושע): Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie? *Kto mnie widział, widział Ojca*; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca? Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wykonuje dzieła swoje. Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie; a jak nie, to dla samych uczynków wierzcie.

Jaszua (יהושע), Mesjasz jest jedno z Ojcem Jahwe (יהוה).

Jaszua (יהושע) sam powiedział: *Kto mnie widział, widział Ojca*, co świadczy o *jedności* Elohim. I chociaż, zgodnie z Janem 4:24, Elohim jest *Duchem*, to według 5 Mojż 6:4 jest to *zjednoczona Jedność*.

Jan 4:23-24 Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali. *Elohim jest duchem*, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.

5 Mojż 6:4 Słuchaj Izraelu, Jahwe (יהוה), *nasz Elohim, Jahwe (יהוה) jest jeden (אחד)* (jedno).

Hebrajskie słowo użyte na *jeden* (jedno) to Echad (אחד). Możliwe jest przyjęcie znaczenia tego słowa w 5 Mojż 6:4 jako *zjednoczona Jedność*, gdyż to samo słowo jest użyte do opisanie małżeństwa między mężczyzną a kobietą w 1 Mojż 2:24.

1 Mojż 2:24 Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się *jednym (אחד)* ciałem.

Kiedy Jaszua (יהושע), Mesjasz został zapytany w Marku 12:28-34 o to, jakie jest największe przykazanie, to pierwszymi słowami z jego ust były, że Izrael musi zrozumieć, iż zgodnie z 5 Mojż 6:4 Jahwe (יהוה) jest *zjednoczoną jednością*.

Mark 12:28-34 I przystąpił jeden z uczonych w Piśmie, który słyszał, jak oni rozprawiali, a wiedząc, że dobrze im odpowiedział, zapytał go: Które przykazanie jest pierwsze ze wszystkich? Jaszua (יהושע) odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj Izraelu, Jahwe (יהוה), *nasz Elohim, Jahwe (יהוה) jest jeden (אחד)* (jedno). Będziesz tedy miłował Jahwe (יהוה), swego Elohim, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej. A drugie jest to: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Innego przykazania, większego ponad te, nie masz. I rzekł do niego uczony w Piśmie: Dobrze, Nauczycielu! Prawdę powiedziałeś, że Elohim jest jeden i że nie masz innego oprócz niego; i że jego miłować z całego serca i z całej myśli, i z całej siły, a bliźniego miłować jak siebie samego, to znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary. A

Jaszua (יהושע), widząc, że on rozsądnie odpowiedział, rzekł mu: Niedaleki jesteś od Królestwa Elohim. I nikt nie śmiał go już więcej pytać.

Jaszua (יהושע) jest *zjednoczoną jednością* z Jahwe (יהוה), Elohim – On się nie zmienia i nie kłamie. *Jedynym sposobem*, by ktoś mógł zyskać nieśmiertelność w życiu wiecznym i w świecie, jaki nastąpi, jest wstąpienie w przymierze z Nim, przez *wiarę, uwierzenie i zanurzenie* w imię Jaszua (יהושע), Mesjasza, dzięki czemu taki ktoś otrzymuje *Ducha* Jaszua (יהושע), Mesjasza, przez co *rodzi się na nowo* jako zupełnie *nowa osoba duchowa*. Tylko *po* takim duchowym narodzeniu osoba ta ma duchowe oczy, by widzieć królestwo Elohim – Życie wieczne.

Jan 3:3 Odpowiadając Jaszua (יהושע), rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, *jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Elohim*.

Prawdziwym dowodem tego duchowego nawrócenia jest *zamieszkanie w kimś Ducha Świętego*, co ukazane jest poprzez *wiarę* w Jaszua (יהושע), Mesjasza. Celem każdego wierzącego w Jaszua (יהושע), Mesjasza jest *naśladowanie* Go i *chodzenie w taki sposób*, jak On chodził, czyli w *posłuszeństwie* przykazaniom Elohim. Gdyż Jaszua (יהושע), Mesjasz powiedział, że ci, którzy *nie usłuchają* Syna, *nie zobaczą* życia wiecznego.

Jan 3:36 Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś *nie słucha* Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Elohim ciąży na nim.

To są słowa samego Jaszua (יהושע) i były zrozumiane przez jego uczniów, co widać w pismach mesjanistycznych (NT).

Izrael jest usprawiedliwiony w Jahwe (יהוה).

Izajasz prorokował, że Izrael *zostanie usprawiedliwiony* w Jahwe (יהוה).

Izajasz 45:25 W Jahwe (יהוה) *usprawiedliwione* będzie i przechwalać się będzie wszystko nasienie Izraelskie.

Gdy Paweł zrozumiał, że Jaszua (יהושע) był obrazem niewidzialnego Elohim, wiedział, że Jaszua (יהושע) *jest* Jahwe (יהוה) i uczył, że grzesznicy są *usprawiedliwieni* przez *krw* Jaszua (יהושע), Mesjasza.

Rzymian 5:8-11 Lecz Elohim daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Mesjasz za nas umarł. Tym bardziej więc teraz, *usprawiedliwieni krwią jego*, będziemy przez niego zachowani od gniewu. Jeśli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Elohim przez śmierć Syna jego, tym bardziej, będąc pojednani, dostąpimy zbawienia przez życie jego. A nie tylko to, lecz chlubimy się też w Elohim przez Pana naszego, Jaszua (יהושע), Mesjasza, przez którego teraz dostąpiliśmy pojednania.

Zbawienie jest z łaski przez wiarę i czyniący Torę będą usprawiedliwieni.

Paweł uczył, że zbawienie jest z łaski przez wiarę i że usprawiedliwienie jest dla wszystkich, którzy wykonują Torę.

Efezjan 2:8-10 Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, nie przez siebie: to dar Elohim; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił. Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Elohim, abyśmy w nich chodzili.

Rzymian 2:11-16 Albowiem u Elohim nie ma względu na osobę. Bo ci, którzy bez Tory zgrzeszyli, bez Tory też poginą; a ci, którzy w Torze zgrzeszyli, przez Torę sądzeni będą; gdyż nie ci, którzy Tory słuchają, są sprawiedliwi u Elohim, lecz ci, którzy Torę wypełniają, usprawiedliwieni będą. Skoro bowiem narody (poganie), którzy nie mają Tory, z natury czynią to, co Tora nakazuje, są sami dla siebie prawem, chociaż Tory nie mają; dowodzą też oni, że treść Tory jest zapisana w ich sercach; wszak świadczy o tym sumienie ich oraz myśli, które nawzajem się oskarżają lub też biorą w obronę; będzie to w dniu, kiedy według ewangelii mojej Elohim sędzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jaszua (יהושע), Mesjasza.

Ta idea zbawienia z łaski przez wiarę oraz że wykonawcy Tory będą usprawiedliwieni, której uczył Paweł, została wypaczona w chrześcijaństwie, gdzie przestrzeganie przykazań jest błędnie nazywane legalizmem, a posłuszeństwo Jahwe (יהוה) jest podstawą do wyklęcia. Od czasów Reformacji protestanci nauczają przesłania o usprawiedliwieniu przez łaskę z wiary, lecz nie nauczają przesłania o usprawiedliwieniu z uczynków. Dzieje się tak, gdyż protestanczy reformatorzy reagowali na sprzedaż odpustów i dobre uczynki, które ustalali księża z Kościoła Katolickiego. I chociaż zaczęli oni dostrzegać, że pokuta to nie jest to samo, co skrucha i upamiętanie, wielu reformatorów nigdy nie nauczyło się wykonywać uczynków Elohim i chodzić w prawdziwym nawróceniu (skrucha i upamiętanie) i chodzić Drogą, jaką chodził Jaszua (יהושע), Mesjasz. W rezultacie Protestanci do dzisiaj słuchają Katolickiego Papieża w obchodzeniu niedzieli, Świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy i w jedzeniu nieczystych i obrzydliwych rzeczy. Uczy się chrześcijan nieposłuszeństwa Jahwe (יהוה) w sprawach Szabatu, wyznaczonych dni i Świąt Jahwe (יהוה), oraz nieprzestrzegania biblijnych praw żywieniowych. A posłuszeństwo przykazaniom Jahwe (יהוה) jest bardzo mocno pożądanym w oczach Jahwe (יהוה). Uczniowie Jaszua (יהושע) rozumieli to bardzo dobrze i tego uczyli. Faktycznie, apostołowie otwarcie świadczyli w sprawie Ducha Świętego, że jest dawany tym, którzy są posłuszni Elohim.

Dz. Ap. 5:29-32 Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli: Trzeba bardziej słuchać Elohim niż ludzi. Elohim naszych ojców wzbudził Jaszua (יהושע), którego wy zgładziliście, zawiesiwszy na drzewie, Tego Elohim wywyższył prawicą swoją jako Wodza i Zbawiciela, aby dać Izraelowi możliwość upamiętania się (skruchy i nawrócenia się) i odpuszczenia grzechów. A my jesteśmy świadkami tych rzeczy, a także Duch Święty, którego Elohim dał tym, którzy Mu są posłuszni.

Paweł był zły na Galacjan, którzy podporządkowywali się grupie ludzi, którzy uczyli ich nieposłuszeństwa prawdzie.

Galacjan 3:1 O głupi Galaci! Któż was omamił, abyście nie byli *posłuszni prawdzie*, [was], przed których oczami został wymalowany Jaszua (יהושע), Mesjasz i wśród których ukrzyżowany?

Bezspornie, Paweł nauczał, że ci, którzy *nie znają* Elohim i ci, którzy *nie są posłuszni* dobrej nowinie naszego Pana, Jaszua (יהושע), Mesjasza, będą ukarani w płonącym ogniu.

2 Tes 1:3-10 Powinniśmy zawsze dziękować Elohim za was, bracia. Jest to rzecz słuszna. Wiara wasza bowiem bardzo wzrasta, a wzajemna miłość wasza pomnaża się w was wszystkich, tak że i my sami chlubimy się wami w zgromadzeniach Elohim, waszą wytrwałością i wiarą we wszystkich prześladowaniach waszych i uciskach, jakie znosicie; jest to dowodem sprawiedliwego sądu Elohim i tego, że zostaliście uznani za godnych Królestwa Elohim, za które też cierpicie, gdyż sprawiedliwa to rzecz u Elohim odplacić uciskiem tym, którzy was uciskają, a wam, uciskanym, dać odpocznienie wespół z nami, gdy się objawi Pan, Jaszua (יהושע) z nieba z posłańcami (aniołami) mocy swojej, w *ogniu płomienistym*, wymierzając karę tym, którzy *nie znają Elohim*, oraz tym, którzy *nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jaszua (יהושע), Mesjasza*. Poniosą oni karę: zatracenie wieczne, oddalenie od oblicza Pana i od mocy chwały jego, gdy przyjdzie w owym dniu, aby być uwielbionym wśród świętych swoich i podziwianym przez wszystkich, którzy uwierzyli, bo świadectwu naszemu uwierzyliście.

Jeśli się nie nawrócicie, to wszyscy tak poginiecie.

To, co głosił sam Pan, Jaszua (יהושע), Mesjasz, brzmiało: *upamiętajcie się – przestrzegajcie przykazań Elohim – inaczej zginiecie*.

Mat 4:17 Odtąd począł Jaszua (יהושע) zwiastować i mówić: *Upamiętajcie się*, przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios.

Łuk 13:1-5 W tym samym czasie przybyli do niego niektórzy z wiadomością o Galilejczykach, których krew Piłat pomieszał z ich ofiarami. I Jaszua (יהושע) odpowiadając, rzekł do nich: Czy myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż wszyscy inni Galilejczycy, że tak ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam, lecz *jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy podobnie poginiecie*. Albo czy myślicie, że owych osiemnastu, na których upadła wieża przy Syloe i zabiła ich, było większymi winowajcami niż wszyscy ludzie zamieszkujący Jerozolimę? Bynajmniej, powiadam wam, lecz *jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy tak samo poginiecie*.

Ci, którzy nie są posłuszni Synowi, nie ujrzą życia wiecznego.

Jan Chrzciciel powiedział, że ci, którzy nie usłuchają Syna, nie zobaczą życia wiecznego.

Jan 3:36 Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie *ślucha* Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Elohim ciąży na nim.

Jest wielu fałszywych pasterzy, którzy chcieliby wprowadzić rozróżnienie między *wierzenie* a *przestrzeganie*, by mogli tym usprawiedliwiać swą teologiczną naukę, która rozmyślnie i celowo zachęca do *nieprzestrzegania* przykazań Elohim lub do *niewiary* w Jaszua (יהושע), Mesjasza. Jednakże *wiary* i *posłuszeństwa* nigdy nie da się rozdzielić. Na podstawie przykazań, jakie ktoś przestrzega, zawsze jesteś w stanie powiedzieć, kogo ten ktoś czci.

W przypadku praktykowania religii, ludzie z reguły robią te rzeczy, jakich zostali wyuczeni – rzeczy, jakie robili ich rodzice. Ludzie pokazują swą *wiarę* i *komu służą* poprzez zwyczaje, jakie wykonują. Jednak osoba szukająca *prawdy*, chce *przestrzegać prawdy*. Poszukiwacza prawdy zawsze będzie ciągnęło poza realia zorganizowanej religii w kierunku osobistej, duchowej podróży w poszukiwaniu *prawdy*. Trzeźwe nawoływanie Pawła było takie: kto nie *przestrzega prawdy*, a *przestrzega niesprawiedliwości*, czeka go gniew, kara, ucisk i cierpienie. Paweł przyrównuje *nieprzestrzeganie prawdy* do *przestrzegania niesprawiedliwości* i *czynienia zła*.

Rzymian 2:1-11 Nie ma przeto usprawiedliwienia dla ciebie, kimkolwiek jesteś, człowiecze, który sądzisz; albowiem, sądząc drugiego, siebie samego potępiasz, ponieważ ty, sędzia, czynisz to samo. Bo wiemy, że sąd Elohim według prawdy spada na tych, którzy takie rzeczy czynią. Czy mniemasz, człowiecze, który osądzasz tych, co takie rzeczy czynią, a sam je czynisz, że ujdiesz sądu Elohim? Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że *dobroć Elohim do upamiętania cię prowadzi*? Ty jednak przez zatwardziałość swoją i nieskruszone serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia sprawiedliwego sądu Boga, który odda każdemu według uczynków jego: tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności, da żywot wieczny; *tych zaś, którzy o uznanie dla siebie zabiegają i sprzeciwiają się prawdzie, i czynią nieprawość, spotka gniew i pomsta. Tak, utrapienie i ucisk spadnie na duszę każdego człowieka, który popełnia zło*, najprzód Judejczyka, potem i Greka, a chwała i cześć, i pokój każdemu, który czyni dobrze, najpierw Judejczykowi, a potem i Grekowi. Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

Paweł na zasadzie kontrastu porównuje *sługę grzechu* ze *sługą sprawiedliwości*. Życie *sługi grzechu* jest nieczyste i nieprawe, i prowadzi do *śmierci*; podczas gdy *śługa sprawiedliwości* jest *posłuszny* Elohim i jego ostatecznym końcem jest życie wieczne oraz świat, który przyjdzie.

Rzym 6:12-23 Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście nie byli posłuszni pożądliwościom jego, i nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Elohim jako ożywionych z martwych, a członki swoje jako instrument sprawiedliwości Elohim. Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod [przekleństwem] Tory, lecz pod łaską. Cóż tedy? Czy mamy grzeszyć, dlatego że nie jesteśmy pod [przekleństwem] Tory, lecz pod łaską? Przenigdy! *Czyż nie wiecie, że jeśli się oddajecie jako słudzy w posłuszeństwo, stajecie się sługami tego, komu jesteście posłuszni, czy to grzechu ku śmierci, czy też posłuszeństwa ku sprawiedliwości?*

Lecz niech będą dzięki Elohim, że wy, którzy byliście *śługami grzechu*, przyjęliście ze szczerego serca zarys tej nauki, której zostaliście przekazani, a uwolnieni od grzechu, staliście się *śługami sprawiedliwości*. Po ludzku mówię przez wzgląd na słabość waszego ciała. Jak bowiem oddawaliście członki wasze na *służbę nieczystości i nieprawości* ku popełnianiu nieprawości, tak teraz oddawajcie członki wasze na *służbę sprawiedliwości*, by być świętymi. Gdy bowiem byliście *śługami grzechu*, byliście dalecy od sprawiedliwości. Jakież więc mieliście wtedy pożytek? Taki, którego się teraz wstydzicie, a *końcem tego jest śmierć*. Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, a oddani w *służbę Elohim*, macie pożytek ku świętości, a za cel *żywot wieczny*. *Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Elohim jest żywot wieczny w Mesjaszu, Jaszua (ישוע), Panu naszym*.

A przesłanie *upamiętania w przestrzeganiu prawdy* jest nie tylko dla Judejczyków albo rozproszonych po świecie 12 plemion Izraela. Przesłanie Pawła na Areopagu w Atenach było bardzo wyraźne, że *Elohim nakazuje wszystkim ludziom i wszędzie, by się upamiętali* (skruszyli i nawrócili do Niego).

Dz. Ap. 17:29-31 Będąc więc z ludu Elohim, nie powinniśmy sądzić, że Elohim jest podobny do złota albo srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu. Elohim wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak *wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali*, gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez człowieka, którego ustanowił, potwierdzając to wszystkim przez wskrzeszenie go z martwych.

Przed królem Herodem Agryppą II, pod przysięgą, Paweł powiedział, że zarówno Judejczycy, *jak i pozostałe ludy (poganie) powinni się skruszyć, zwrócić do Elohim i czynić uczynki potwierdzające to nawrócenie*.

Dz. Ap. 26:19-23 Dlatego też, królu Agryppo, nie byłem nieposłuszny temu widzeniu niebieskiemu, lecz głosiłem najpierw tym, którzy są w Damaszku, potem w Jerozolimie i po całej krainie judzkiej, *a potem ludom (poganom), aby się upamiętali i nawrócili do Elohim i spełniali uczynki godne upamiętania*. Z tego to powodu pochwycili mnie w świątyni pewni Judejczycy i usiłowali zabić. Ponieważ jednak opieka Elohim czuwała nade mną aż do dziś,ostałem się, dając świadectwo małym i wielkim, nie mówiąc nic ponad to, co powiedzieli prorocy i Mojżesz, że się stanie, to jest, że Mesjasz musi cierpieć, że On jako pierwszy, który powstał z martwych, będzie zwiastował światłość ludowi judejskiemu i pozostałym ludom (poganom).

Każda pojedyncza osoba spośród narodów ma być posłuszna wierze.

Paweł, apostoł widział *wiarę* jako coś, czemu powinny być *posłuszne wszystkie narody*.

Rzym 1:1-6 Paweł, sługa Jaszua (יהושע), Mesjasza, powołany apostoł, odłączony do [głoszenia] ewangelii Elohim, którą przedtem obiecał przez swoich proroków w Pismach świętych o jego Synu, Jaszua (יהושע), Mesjaszu, naszym Panu, który według ciała pochodził z potomstwa Dawida, a pokazał z mocą, że jest Synem Elohim, według Ducha świętości, przez zmartwychwstanie. Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, [by przywieść] do *posłuszeństwa wierze wszystkie narody* dla jego imienia, wśród których jesteście i wy, powołani [przez] Jaszua (יהושע), Mesjasza.

Jan nauczał, że każdy, *kto praktykuje (czyni) sprawiedliwość jest sprawiedliwy*, tak jak Jaszua (יהושע), Mesjasz jest sprawiedliwy, a każdy, *kto nie wykonuje sprawiedliwości, nie jest z Elohim*.

1 Jan 3:1-15 Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Elohim. Dlatego świat nas nie zna, bo Jego nie poznał. Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Elohim, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest. I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty. Każdy, kto popełnia grzech, Torę przestępuje, gdyż grzech jest przestępstwem Tory. A wiecie, że On się objawił, aby usunąć nasze grzechy, a w nim grzechu nie ma. Każdy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy, nie widział go ani go nie poznał. Dzieci, niech was nikt nie zwodzi; *kto postępuje sprawiedliwie, sprawiedliwy jest, jak On [Mesjasz] jest sprawiedliwy*. Kto popełnia grzech, z diabła jest, gdyż diabeł od początku grzeszy. A Syn Elohim na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie. Kto się narodził z Elohim, grzechu nie popełnia, gdyż nasienie Elohim jest w nim i nie może grzeszyć, gdyż z Elohim się narodził. Po tym poznaje się dzieci Elohim i dzieci diabelskie. *Kto nie postępuje sprawiedliwie, nie jest z Elohim*, ani ten, kto nie miłuje brata swego. Albowiem to jest zwiastowanie, które słyszeliście od początku, że mamy się nawzajem miłować; nie jak Kain, który wywodził się od złego i zabił brata swego. A dlaczego go zabił? Ponieważ uczynki jego były złe, a uczynki brata jego sprawiedliwe. Nie dziwcie się, bracia, jeżeli was świat nienawidzi. My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do żywota, bo miłujemy braci; kto nie miłuje, pozostaje w śmierci. Każdy, kto nienawidzi brata swego, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie żywota wiecznego.

Paweł był posłuszny wierze.

Paweł zrozumiał w końcu, że to *posłuszeństwo Jaszua (יהושע)*, *Mesjasza* i Jego ofiarna śmierć uczyni wielu *sprawiedliwymi*.

Rzym 5:19 Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez *posłuszeństwo* jednego wielu dostąpi *usprawiedliwienia*.

W Pismach Mesjanistycznych (NT) jest to tak wyraźne, że każdy, kto wierzy i jest posłuszny Jaszua (יהושע), Mesjaszowi, będzie *uczyniony sprawiedliwym* przez odkupienie, jakie pochodzi z przelania krwi Jaszua (יהושע), Mesjasza. Ci, którzy chcą iść śladami Jaszua (יהושע), Mesjasza powinni *praktykować* sprawiedliwość, *przestrzegać* przykazań Elohim i *powstrzymywać się* od grzeszenia. Gdy Paweł stał się posłuszny wierze, przestał grzeszyć i zachęcał innych, by go naśladowali, tak jak on naśladowuje Mesjasza.

1 Kor 11:1 Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem *naśladowcą Mesjasza*.

Paweł miał misję mówienia narodom (poganom), by były *posłuszne Elohim* – co oznaczało przestrzeganie przykazań Elohim.

Rzym 15:15-21 Jednak napisałem do was, bracia, tu i ówdzie nieco śmielej, chcąc wam to odświeżyć w pamięci, a to na mocy łaski, która mi jest dana przez Elohim, żebym był dla narodów (pogan) służą Mesjasza, Jaszua (יהושע), sprawującym świętą służbę zwiastowania ewangelii Elohim, aby ludy (poganie) stały się ofiarą przyjemną, poświęconą przez Ducha Świętego. Mam tedy powód do chluby w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), ze służby dla Elohim. Nie odważę się bowiem mówić o czymkolwiek, czego Mesjasz nie dokonał przeze mnie, aby *przywieść narody (pogan) do posłuszeństwa Elohim* słowem i czynem, przez moc znaków i cudów oraz przez moc Ducha, tak iż, począwszy od Jerozolimy i okolicznych krajów aż po Ilirję, rozkrzewiłem ewangelię Mesjasza. A przy tym chlubą moją było głosić ewangelię nie tam, gdzie imię Mesjasza było znane, abym nie budował na cudzym fundamencie, lecz jak napisano: Ujrzą go ci, do których wieść o nim nie doszła, a ci, co o nim nie słyszeli, poznają go.

2 Kor 7:13-16 Dlatego ucieszyliśmy się. A w tej naszej pociesze jeszcze więcej ucieszyła nas radość Tytusa, iż został na duchu pokrzepiony przez was wszystkich; bo jeśli przed nim chlubiłem się nieco wami, nie zostałem zawstydzony, lecz jak wam we wszystkim mówiliśmy prawdę, tak i chluba nasza przed Tytusem okazała się prawdą. A uczucia jego względem was są jeszcze gorętsze, gdy wspomina *posłuszeństwo wszystkich was*, jak to przyjęliście go z bojaźnią i z drżeniem. Raduję się, iż pod każdym względem mogę na was polegać.

2 Kor 9:6-15 A powiadam: Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie. Każdy, tak jak sobie postanowił w sercu, nie z żalem albo z przymusu; gdyż ochotnego dawcę Elohim miłuje. A władny jest Elohim udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, mogli hojnie łożyć na wszelką dobrą sprawę, jak napisano: Szczodrze rozdaje, udziela ubogim, sprawiedliwość jego trwa na wieki. A ten, który daje ziarno siewcy i chleb na pokarm, da i pomnoży zasiew wasz, i

przysporzy owoców sprawiedliwości waszej; a tak ubogaceni we wszystko będziecie mogli okazywać wszelką szczodroblivość, która za naszym przyczynieniem pobudza do dziękowania Elohim. Bo sprawowanie tej służby nie tylko wypełnia braki u świętych, lecz wydaje też obfity plon w licznych dziękczynieniach, składanych Elohim. Doznawszy dobrodziejstwa tej służby, chwalić będą Elohim za to, że *podporządkowujecie się wyznawanej przez siebie ewangelii Mesjasza* i za szczerą wspólnotę z nimi i ze wszystkimi; a modląc się za was, tęsknić będą za wami z powodu nader obfitej łaski Elohim, która spływa na was. Dzięki niech będą Elohim za niewysłowiony dar jego.

2 Kor 10:3-6 Bo chociaż żyjemy w ciele, nie walczymy cielesnymi środkami. Gdyż oręż nasz, którym walczymy, nie jest cielesny, lecz ma moc burzenia warowni dla sprawy Elohim; nim też unicestwiamy złe zamysły i wszelką pychę, podnoszącą się przeciw poznaniu Elohim, i *zmuszamy wszelką myśl do poddania się w posłuszeństwo Mesjaszowi, gotowi do karania wszelkiego nieposłuszeństwa, gdy posłuszeństwo wasze będzie całkowite.*

Filemon 1:21-22 Pewny *twego posłuszeństwa*, piszę ci to, bo wiem, że uczynisz nawet więcej, niż proszę. A zarazem przygotuj mi gościnę; bo mam nadzieję, że dzięki modlitwom waszym otrzymacie mnie w darze.

Paweł powiedział, że człowiek z narodów (poganin) nie ma żadnej nadziei, gdyż jest on bez Elohim w świecie.

Paweł opisuje poganina w następujący sposób: cielesny, bez Mesjasza, wyobcowany ze wspólnoty Izraela, odseparowany od przymierzy obietnicy, niemający nadziei i bez Elohim w świecie.

Efez 2:11-22 Przeto pamiętajcie o tym, że wy byliście niegdyś cielesnymi poganami, nazywani nieobrzezаныmi przez tych, których nazywają obrzezаныmi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, byliście w tym czasie bez Mesjasza, dalecy od wspólnoty izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, niemający nadziei i bez Elohim na świecie. Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), bliscy przez krew Mesjasza. Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, On zniósł zakon [ludzkich] przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka i pojednać obydwóch z Elohim w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. Tak więc już *nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Elohim*, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Mesjasz, Jaszua (יהושע), na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty Jahwe (יהוה), na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Elohim w Duchu.

Jednak gdy poganin (człowiek z pozostałych ludów) *uwierzy Jaszua (יהושע) i nauczy się być posłuszny Elohim*, to *nie jest już dłużej poganinem*, lecz staje się częścią wspólnoty Izraela – Izraela Elohim, jak mówi Paweł w Galacjan 6:16.

Galacjan 6:14-16 Co zaś do mnie, niech mnie Elohim uchowa, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jaszua (יהושע), Mesjasza, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata. Albowiem w Mesjaszu, Jaszua (יהושע) ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz nowe stworzenie. A pokój i miłosierdzie nad tymi wszystkimi, którzy tej zasady trzymać się będą, i nad *Izraelem Elohim*.

Osoba, która *uwierzy Jaszua (יהושע)* i która *nauczy się posłuszeństwa Elohim*, zostaje złączona w relacji przymierza ze swoim Stwórcą, z wielką nadzieją w obecnym świecie na nieśmiertelność w przyszłym wieku – na życie wieczne. Podróż nie zawsze jest łatwa i gwarantowane są prześladowania, gdy podróżuje się *wąską ścieżką*. Jednak nawet Jaszua (יהושע), Mesjasz, *nauczył się posłuszeństwa* poprzez rzeczy, jakie wycierpiał, co jest ogromnym zachęceniem dla każdego, kto pragnie iść śladami Pana.

Heb 5:6-11 Jak i na innym miejscu mówi: Tyś kapłanem przez wszystkie wieki według porządku Melchisedeka. Za dni swego życia w ciele zanosił On z wielkim wołaniem i ze łzami modlitwy i błagania do tego, który go mógł wybawić od śmierci, i dla bogobojności został wysłuchany; i chociaż był Synem, *nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał*, a osiągnąwszy pełnię doskonałości, stał się [Jaszua (יהושע), Mesjasz] dla *wszystkich, którzy mu są posłuszni*, sprawcą zbawienia wiecznego i został obwieszczony przez Elohim jako arcykapłan według porządku Melchisedeka. O tym mamy wiele do powiedzenia, lecz trudno wam to wyłożyć, skoro staliście się ociężałymi w słuchaniu.

Przestrzeganie przykazań Elohim jest zawsze czymś, czemu oponują fałszywi nauczyciele. Pewni fałszywi nauczyciele w Rzymie swymi gładkimi i pochlebnymi słowami powodowali podziały, obrazy i zwodzenie innych nieuczonych ludzi. Radą Pawła na coś takiego było unikanie tych nauczycieli. Dziś wielu dobrze by zrobiło, gdyby zastosowali się do tej rady. Paweł radował się z *posłuszeństwa* grupy uczniów i chciał, by byli oni *mądrzy w tym, co jest dobre* i *prości w tym, co jest złe*.

Rzym 16:17-20 A proszę was, bracia, abyście wypatrywali tych, którzy powodują rozłamy i zgorzenia przeciwko tej nauce, którą przyjęliście; unikajcie ich. Gdyż tacy nie służą naszemu Panu Jaszua (יהושע), Mesjaszowi, ale własnemu brzuchowi, a przez gładkie słowa i pochlebstwo zwodzą serca prostych [ludzi]. *Wasze posłuszeństwo bowiem stało się znane wszystkim*. Dlatego też raduję się z waszego powodu, ale chcę, abyście byli *mądrzy w tym, co dobre*, a *prości w tym, co złe*. A Elohim pokoju wkrótce zetrze szatana pod waszymi stopami. Łaska naszego Pana Jaszua (יהושע), Mesjasza [niech będzie] z wami. Amen.

Najważniejszą rzeczą w umysłach Pawła i Piotra było *posłuszeństwo wierze*, co widać w ich pozdrowieniach i błogosławieństwach.

Rzym 16:25-27 A temu, który was może utwierdzić według mojej ewangelii i głoszenia Jaszua (יהושע), Mesjasza, według objawienia tajemnicy od wieków okrytej milczeniem; lecz teraz objawionej i przez Pisma proroków według postanowienia wiecznego Elohim oznajmionej wszystkim narodom, [by przywieść je] do *posłuszeństwa wierze*; [Temu], jednemu mądrym Elohim, [niech będzie] chwała przez Jaszua (יהושע), Mesjasza na wieki. Amen.

1 Piotr 1:1-2 Piotr, apostoł Jaszua (יהושע), Mesjasza, przychodniom rozproszonym w Poncie, w Galacyi, w Kapadocyi, w Azji i w Bitynii; wybranym według przejrzenia (wiedzy) Elohim, Ojca, przez poświęcenie Ducha, *ku posłuszeństwu* i pokropieniu krwi Jaszua (יהושע), Mesjasza.

Łukasz relacjonuje nam, że w latach po wstąpieniu Jaszua (יהושע) do nieba, uczniowie Jaszua (יהושע), Mesjasza pomnażali się w Jerozolimie i że wielka rzesza kapłanów też była *posłuszna wierze*.

Dz. Ap. 6:7 I rozszerzało się słowo Elohim, i liczba uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażała; także bardzo wielu kapłanów stawało się *posłusznych wierze*.

Po to właśnie mamy prorocze ostrzeżenie Jana w Księdze Objawienia, by się *nawrócić i czynić pierwsze uczynki*. Gdyż Jan wyraźnie prorokował w Objawieniu 14:12, że święci (oddzieleni), którzy mają otrzymać swoje zbawienie, *trzymają się przykazań Elohim i są wierni Jaszua (יהושע), Mesjaszowi*.

Objawienie 2:5 Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i *pokutuj, i spełniaj pierwsze uczynki*. A jeśli nie, przyjdę do ciebie szybko i ruszę twój świecznik z jego miejsca, jeśli nie będziesz *pokutował*.

Objawienie 3:3 Pamiętaj zatem, jak otrzymałeś i usłyszałeś, i *strzeż [tego], i pokutuj*. Jeśli więc czuwać nie będziesz, przyjdę do ciebie jak złodziej, a nie będziesz wiedział, o której godzinie przyjdę do ciebie.

Objawienie 3:19-20 Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karzę. Bądź więc *gorliwy i pokutuj*. Oto stoję u drzwi i pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i spożyję z nim wieczerzę, a on ze mną.

Objawienie 14:12 Tu jest cierpliwość świętych (oddzielonych), tu są ci, którzy *zachowują przykazania Elohim i wiarę Jaszua (יהושע)*.

Ci, którzy zbuntowali się przeciwko Stwórcy, nie weszli do Ziemi Obiecanej Kanaanu.

Autor Hebrajczyków zauważył w Psalmie 95:7-11, że Jahwe (יהוה) gniewał się na pokolenie Izraelitów, którzy wystawiali Go na próbę i którzy w konsekwencji zginęli na pustyni za swoje *nieposłuszeństwo*. Jahwe (יהוה) przysiągł w swoim gniewie, że *nie wejdą do Jego odpocznienia*, co można rozumieć jako wejście do Ziemi Obiecanej Kanaanu. Mnóstwo Izraelitów nie weszło do Ziemi Obiecanej Kanaanu, ponieważ *zbczyli w swoich sercach, nie poznali dróg Elohim, nie uwierzyli i nie byli posłuszni*.

Hebrajczyków 3:1-19 Przeto, bracia święci, współuczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na Jaszua (יהושע), Mesjasza, apostoła i arcykapłana naszego wyznania, wiernego temu, który go ustanowił, jak i Mojżesz był wierny w całym domu Elohim. Uznany On bowiem został za godnego o tyle większej chwały od Mojżesza, o ile większą cześć ma budowniczy od domu, który zbudował. Albowiem każdy dom jest przez kogoś budowany, lecz tym, który wszystko zbudował, jest Elohim. Wszak i Mojżesz był wierny jako sługa w całym domu jego, aby świadczyć o tym, co miało być powiedziane, lecz Mesjasz jako syn był ponad domem jego; a domem jego my jesteśmy, jeśli tylko aż do końca (czyjegoś życia albo do końca ery mesjańskiej) zachowamy niewzruszenie ufność i chwalebą nadzieję. Dlatego, jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych, jak podczas buntu, w dniu kuszenia na pustyni, gdzie kusili mnie ojcowie wasi i wystawiali na próbę, chociaż oglądali dzieła moje przez czterdzieści lat. *Dlatego miałem*

wstręt do tego pokolenia i powiedziałem: Zawsze ich zwodzi serce; nie poznali też oni dróg moich (wąska ścieżka posłuszeństwa przykazaniom Jahwe (יהוה)), tak iż przysięgłem w gniewie moim: Nie wejdą do odpocznienia mego (do Ziemi Obiecanej) [Psalm 95:7-11]. Baczcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was złego, niewierzącego serca, które by odpadło od żywego Elohim (poprzez nieposłuszeństwo Jego instrukcjom), ale napominajcie jedni drugich każdego dnia, dopóki trwa to, co się nazywa 'dzisiaj', aby nikt z was nie popadł w zatwardziałość przez oszustwo grzechu (mówiące, że możesz wejść do życia wiecznego, buntując się cały czas Stwórcy wszechświata). Staliśmy się bowiem współuczestnikami Mesjasza, jeśli tylko aż do końca (czyjegoś życia albo do końca ery mesjańskiej) zachowamy niewzruszenie ufność, jaką mieliśmy na początku. Gdy się powiada: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych, jak podczas buntu, kim byli ci, którzy usłyszeli, a zbuntowali się? Czy nie ci wszyscy, którzy wyszli z Egiptu pod wodzą Mojżesza? Do kogo to miał wstręt przez czterdzieści lat? Czy nie do tych, którzy zgrzeszyli, a których ciała legły na pustyni? A komu to przysięgł, że nie wejdą do odpocznienia jego (do Ziemi Obiecanej)? Czyż nie tym, którzy byli nieposłuszni? Widzimy więc, że nie mogli wejść (do Ziemi Obiecanej) z powodu niewiary.

Jest to znakomity fragment, by pokazać zachodniemu człowiekowi, żyjącemu w XXI wieku, że niewiara i nieposłuszeństwo przykazaniom Tory Jahwe (יהוה), to jedno i to samo. Ci, ze złym sercem niewiary, to ci, którzy odchodzą od żywego Elohim i którzy chodzą w nieposłuszeństwie wobec Tory Jahwe (יהוה). Ci, którzy piętnaście wieków przed naszą erą zbuntowali się przeciwko Jahwe (יהוה), nie mogli wejść do Ziemi Obiecanej Kanaanu z powodu ich niewiary i nieposłuszeństwa. Następnie autor Hebrajczyków zaczyna przyrównywać ideę wejścia do Jego odpocznienia do 7000 lat planu Elohim i do wejścia do siódmego millenium. Wyjaśniał, że obietnica wejścia do Jego odpocznienia wciąż była żywa za czasów Dawida, który żył 400 lat po Mojżeszu; że słowa 5 Mojż 12:9 zawierały nieodwołalną, wieczną obietnicę. To dlatego powiedział, że wciąż pozostaje przestrzeganie Szabatu dla ludu Elohim. List do Hebrajczyków został napisany jesienią 62 roku, krótko po tym, gdy jego autor musiał szukać schronienia podczas ucieczki do Pelli wiosną 62 roku. Zostało to napisane rok przed wejściem Izraela w 567 Rok Szabatowy, a duchowe przesłanie wejścia w odpocznienie oczywiście odnosi się do tygodniowego Szabatu i do Roku Szabatowego. A ponieważ Słowo Elohim jest żywe i mocne, i ostrzejsze niż obosieczny miecz, odpocznienie, do jakiego ostatecznie odnosi się autor Hebrajczyków, to wejście Szabatu (odpocznienia) Milenijnego – do życia wiecznego. Gdy Heb 4:1-13 rozumiemy w ten sposób, to staje się to wtedy najważniejsze. Gdyż autor Hebrajczyków wyraźnie stwierdza, że dla ludu Elohim, którzy są posłuszni – pozostaje przestrzeganie Szabatu – jednak to odpocznienie nie jest dla nieposłusznych.

Heb 4:1-13 Gdy tedy obietnica wejścia do odpocznienia jego [w siódmym millenium] jest jeszcze ważna, miejmy się na baczności, aby się nie okazało, że ktoś z was [jej] nie osiągnął. I nam bowiem była zwiastowana dobra nowina, jak i tamtym; lecz tamtym słowo usłyszane nie przydało się na nic, gdyż nie zostało powiązane z wiarą tych, którzy je słyszeli. Albowiem do odpocznienia [w siódmym millenium] wchodzimy my, którzy uwierzyliśmy, zgodnie z tym, jak powiedział: Jak przysięgłem w gniewie moim: Nie wejdą do mego odpocznienia [Psalm 95:11], chociaż dzieła jego od założenia świata były dokonane. O siódmym dniu bowiem powiedział gdzieś tak: I odpoczął Elohim dnia siódmego od wszystkich dzieł swoich [1 Mojż 2:2]. A na tym miejscu znowu: Nie wejdą do odpocznienia mego [Psalm 95:11]. Skoro więc jest tak, że niektórzy do niego wejdą [w siódmym millenium], a ci, którym najpierw była zwiastowana dobra nowina, z powodu nieposłuszeństwa nie weszli [do Ziemi Obiecanej Kanaanu], przeto znowu wyznacza pewien dzień, 'dzisiaj', mówiąc przez Dawida po tak długim czasie, jak to przedtem zostało

powiedziane: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych [Psalm 95:7-8]. Gdyby bowiem Jaszua (יהושע) wprowadził ich do odpocznienia [gdym Izrael wszedł do Ziemi Obiecanej w XV wieku p.n.e.], nie mówiłby Elohim później o innym dniu. Zatem pozostaje jeszcze przestrzeganie Szabatu dla ludu Elohim; kto bowiem wszedł do odpocznienia jego [w siódmym dniu], ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Elohim od swoich. Starajmy się tedy usilnie wejść do owego odpocznienia [w siódmym dniu, w siódmym roku i w siódmym millenium], aby nikt nie odpadł, idąc za tym przykładem nieposłuszeństwa. Bo Słowo Elohim jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca; i nie ma stworzenia, które by się mogło ukryć przed nim, przeciwnie, wszystko jest obnażone i odsłonięte przed oczami tego, przed którym musimy zdać sprawę.

Greckie słowo κατάπαυσιν (*katapausis*) jest użyte 8 razy w powyższym fragmencie i *poprawnie* przetłumaczone jako *odpocznienie* w wersetach 1, 3 (2x), 4, 5, 8, 10, 11. Jednakże greckie słowo, jakie jest użyte w wersecie 9 to σαββατισμὸς (*sabbatismos*), które w wielu Bibliach jest *niewłaściwie* tłumaczone jako *odpoczynek*, podczas gdy jego *prawidłowe* tłumaczenie powinno brzmieć *przestrzeganie (obchodzenie) Szabatu*. Jest to kolejna próba *kąkolu wśród pszenicy* wykrzywiania prawdziwego oddawania czci Elohim i Jaszua (יהושע), Mesjaszowi.

Wiara objawia się w posłuszeństwie – niewiara objawia się w nieposłuszeństwie.

W myśleniu hebrajskim *słuchanie* jest nierozzerwalnie związane z *działaniem* albo z *posłuszeństwem*. Jaszua (יהושע), Mesjasz powiedział wyraźnie, że ci, którzy Go miłują i którzy chcą cieszyć się życiem wiecznym, powinni Mu być *posłuszni i przestrzegać Jego przykazań*.

Jan 3:36 Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś *nie słucha* Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim.

Greckie słowo ἀπειθῶν (*apeitoon*) w Janie 3:36 powinno być tłumaczone jako *nie posłucha*, jednak często tłumaczone jest jako *nie wierzy*. W hebrajskim myśleniu *wierzenie* i *posłuszeństwo* są tożsame. Dla kogoś z hebrajskim myśleniem jest absolutnie zrozumiałe, że ἀπειθῶν (*apeitoon*) można przetłumaczyć jako *nie posłucha* lub *nie uwierzy*. Jednak ludzie, którzy nie znają dziś hebrajskiego myślenia, zostali nauczeni, że mogą oni *mówić ustami, iż wierzą* w Mesjasza, a swoimi czynami *nie przestrzegać* przykazań Elohim. Z tego względu w tym momencie lepiej jest naciskać na tłumaczenie ἀπειθῶν (*apeitoon*) jako *nie słuchają*, gdyż sam Jaszua (יהושע) przyrównał miłowanie Go do przestrzegania przykazań.

Jaszua (יהושע) przyrównał miłowanie Go do przestrzegania przykazań.

Jan 14:15-21 Jeśli mnie miłujecie, *przykazań moich przestrzegajcie*. Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami do końca wieku [Mesjańskiego] – Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie. Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was. Jeszcze tylko krótki czas i świat mnie oglądać nie będzie; lecz wy oglądać mnie będziecie, bo Ja żyję i wy żyć będziecie. Owego dnia [siódme millenium] poznacie, że jestem w Ojcu moim i wy we mnie, a Ja w was. *Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje*; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie.

Jan 15:9-17 Jak mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem; trwajcie w miłości mojej. *Jeśli przykazań moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości mojej, jak i Ja przestrzegałem przykazań Ojca mego i trwam w miłości jego*. To wam powiedziałem, aby radość moja była w was i aby radość wasza była zupełna. Takie jest przykazanie moje, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem. Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich. *Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję*. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mego, oznajmiłem wam. Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, dał wam. To przykazuję wam, abyście się wzajemnie miłowali.

W Rzym 2:12-16 Paweł zgadza się z Jaszua (יהושע), gdy mówi, że *usprawiedliwieni* będą ci, którzy *czynią* Torę Jahwe (יהוה) – ci, którzy *przestrzegają* Tory Jahwe (יהוה). Mówiąc to, miał równocześnie na myśli to, że ci, którzy tylko ustami mówią, że służą Jahwe (יהוה), *nie będą usprawiedliwieni*.

Rzym 2:12-16 Bo ci, którzy bez Tory [Jahwe (יהוה)] zgrzeszyli, bez Tory [Jahwe (יהוה)] też poginą; a ci, którzy w Torze [Jahwe (יהוה)] zgrzeszyli, przez Torę [Jahwe (יהוה)] sądzeni będą; *gdyż nie ci, którzy Tory [Jahwe (יהוה)] słuchają, są sprawiedliwi u Elohim, lecz ci, którzy Torę [Jahwe (יהוה)] wypełniają, usprawiedliwieni będą*. Skoro bowiem ludy (poganie), którzy nie mają Tory [Jahwe (יהוה)], z natury czynią to, co Tora [Jahwe (יהוה)] nakazuje, są sami dla siebie prawem; dowodzą też oni, że treść Tory [Jahwe (יהוה)] jest zapisana w ich sercach; wszak świadczy o tym sumienie ich oraz myśli, które nawzajem się oskarżają lub też biorą w obronę; będzie to w *dniu*, kiedy według ewangelii mojej Elohim sądzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jaszua (יהושע), Mesjasza.

Ważne jest, by zrozumieć, że według słów Pawła z Rzym 2:13, jedynie ci, którzy *wypełniają przykazania z Tory Jahwe (יהוה)*, *usprawiedliwieni będą*. Jednakże równie ważne jest przyznać, że *sprawiedliwość przed Elohim nie pochodzi z wykonywania przykazań Tory Jahwe (יהוה)*, *ale z przelania krwi Jaszua (יהושע), Mesjasza*, która daje zadośćuczynienie za grzech całej ludzkości. Dana osoba musi najpierw *uwierzyć* w ofiarę Mesjasza za jego/jej grzech, a potem żyć swoim życiem, *podążając za Duchem Prawdy* i *kroczyć w przykazaniach Tory Jahwe (יהוה)*, w miłowaniu Elohim i drugiego człowieka, po to, by *zdobyć* życie wieczne.

Innymi słowy, samo *przestrzeganie przykazań Elohim nie usprawiedliwia* człowieka i nie pozwala mu

zdobyć życia wiecznego. Natomiast *nieprzestrzeganie przykazań Elohim zapewnia* taką osobę, że *nie będzie mieć* życia wiecznego. To diabeł jest tym, który przychodzi pod postacią posłańca (anioła) światłości – w religijnej rzeczywistości – i kusi ludzi, by żyli nieprawym życiem grzechu i *bezprawia*.

Wielu, którzy sądzą, że znają Mesjasza, wkrótce odkryją, że On nie zna ich.

Przestrzeganie przykazań Elohim dla większości ludzi nie jest najwyższym priorytetem. W wyniku tego nigdy nie nauczyli się chodzić w posłuszeństwie Jaszua (יהושע), Mesjaszowi, w zamian wybierają ścieżkę bezprawia. Sam Jaszua (יהושע) prorokował (zapowiadał), że *wielu* ludzi, którzy będą żyć w czasie Jego przyjścia, *będą zaszokowani, gdy dowiedzą się, że nie wejdą* do życia wiecznego, dlatego że *nie przestrzegali przykazań Elohim, lecz praktykowali bezprawie*.

Jaszua (יהושע), Mesjasz prorokował, że *zaraz po tym, jak zamkną się drzwi do życia wiecznego, wielu, którzy uważali, że znają Mesjasza, odkryje, że On nie zna ich*, ponieważ nie przestrzegali oni przykazań Elohim, lecz zamiast tego trwali w *bezprawiu*. Te skazane na zgubę dusze *sądziły, że były zbawione*, ale znajdują się po przeciwnej stronie Słowa Elohim, gdyż nie chciały przyjąć, że *myliły się* w stosunku do imienia albo tożsamości Mesjasza, w sprawie praw czystości i nieczystości, albo w sprawie Szabatów. Niektórzy dali się złapać w doktryny demonów dotyczące niedzieli, Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

Mat 7:21-29 Nie każdy, kto do mnie mówi: *Panie, Panie* [Jahwe (יהוה), Panie], wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, *kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie* [i *przestrzega* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)]. W owym dniu wielu mi powie: *Panie, Panie* [Jahwe (יהוה), Panie], czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim i w imieniu twoim nie wypędzaliśmy demonów, i w imieniu twoim nie czyniliśmy wielu cudów? *A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem. Idźcie precz ode mnie wy, którzy czynicie bezprawie* [żyjąc w *nieprzestrzeganiu* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)]. Każdy więc, kto słucha tych słów moich i *wykonuje je* [i *przestrzega* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)], będzie przyrównany do męża mądrego, który zbudował dom swój na opoce. I spadł deszcz ulewny, i wezbrały rzeki, i powiały wiatry, i uderzyły na ów dom, ale on nie runął, gdyż był zbudowany na opoce. A każdy, kto słucha tych słów moich, lecz *nie wykonuje ich* [żyjąc w *nieprzestrzeganiu* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)], przyrównany będzie do męża głupiego, który zbudował swój dom na piasku. I spadł ulewny deszcz, i wezbrały rzeki, i powiały wiatry, i uderzyły na ów dom, i runął, *a upadek jego był wielki*. A gdy Jezus dokończył tych słów, zdumiewały się tłumy nad nauką jego. Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich uczeni w Piśmie.

Łuk 6:46-49 Dłaczego mówicie do mnie: *Panie, Panie* [Jahwe (יהוה), Panie], a nie czynicie tego, co mówię? Pokażę wam, do kogo jest podobny każdy, kto przychodzi do mnie i słucha słów moich, i *czyni je* [*przestrzega* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)]. Podobny jest do człowieka budującego dom, który kopał i dokopał się głęboko, i założył fundament na skale. A gdy przyszła powódź, uderzyły wody o ów dom, ale nie mogły go poruszyć, bo był dobrze zbudowany. Kto zaś słucha, a *nie czyni* [*nie przestrzega* przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)], podobny jest do człowieka, który zbudował dom na ziemi bez fundamentu, i uderzyły weń wody, i wnet runął, *a upadek domu owego był zupełny*.

Łuk 13:23-27 On zaś rzekł do nich: *Starajcie się wejść przez wąską bramę, gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, ale nie będą mogli. Gdy wstanie gospodarz i zamknie bramę, a wy staniecie na dworze i pukać będziecie w bramę, mówiąc: Panie, Panie [Jahwe (יהוה), Panie], otwórz nam, a on odpowie: Nie wiem, skąd jesteście. Wówczas zaczniecie mówić: Jadaliśmy i pijaliśmy przed tobą i na ulicach naszych nauczałeś; a on powie wam: Nie wiem, skąd jesteście, odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość!*

Choć to przerażające proroctwo się wypełni, jednak *nie musi* ono się wydarzyć *u ciebie* – wybór należy do każdego człowieka. Pamiętaj, że *osobiste zbawienie* to indywidualna sprawa między tobą a Stwórcą – i że nikt inny nie może zbawić cię w dniu sądu, poza Jaszua (יהושע), Mesjaszem – który jest obrazem niewidzialnego Elohim. I choć możesz czuć się bardzo bezpiecznie w twoim obecnym światopoglądzie, to żaden system wierzeń, który nie uwzględnia wiary i posłuszeństwa Stwórcy wszechświata – Jaszua (יהושע), Mesjaszowi – *nie doprowadzi* do życia. Jan opisuje charakter tych, którzy przejdą do życia wiecznego.

Objawienie 14:12 Tu się okaże cierpliwość świętych (oddzielonych), którzy przestrzegają przykazań Elohim i wiary Jaszua (יהושע).

Elohim nie ma względu na osobę.

Niektórzy wyznawcy rabinicznego Judaizmu zostali nauczeni, że mają miejsce w Przyszłym Świecie z powodu swego genetycznego dziedzictwa lub dlatego, że praktykują religię rabinów. Mamy tylko jedną wypowiedź Mesjasza, która wydaje się bezpośrednio kierować do tych, którzy twierdzą, że są genetycznymi potomkami Abrahama, ale nie wierzą i nie są posłuszni Jaszua (יהושע), Mesjaszowi. W Mat 8:5-13 pewien rzymski centurion sprawił niesamowicie dobre wrażenie na Jaszua (יהושע), ponieważ *wierzył* on w autorytet Mesjasza i *pokazał* swoją wiarę w Niego. Jaszua (יהושע) porównał tego centuriona ze swymi pobratymcami z Izraela, którzy w tym opisie policzeni są w poczet królewskich krewnych.

Mat 8:5-13 A gdy Jaszua (יהושע) wszedł do Kafarnaum, przystąpił do niego setnik, prosząc go i mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi. Rzekł mu Jaszua (יהושע): Przyjdę i uzdrowię go. A odpowiadając, setnik rzekł: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój. Bo i ja jestem człowiekiem podległym władzy i mam pod sobą żołnierzy; i mówię temu: Idź, a idzie; innemu zaś: Przyjdź, a przychodzi; i słudze swemu: Czyń to, a czyni. Gdy Jaszua (יהושע) to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za nim: *Zaprawdę powiadam wam, u nikogo w Izraelu tak wielkiej wiary nie znalazłem. A powiadam wam, że wielu przybędzie ze wschodu i zachodu, i zasiądą do stołu z Abrahamem i z Izaakiem, i z Jakubem w [Millenijnym] Królestwie Niebios. Synowie Królestwa zaś będą wyrzuceni do ciemności na zewnątrz; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. I rzekł Jaszua (יהושע) do setnika: Idź, a jak uwierzyłeś, niech ci się stanie! I został uzdrowiony sługa w tej godzinie.*

Ten fragment uczy nas, że Jaszua (יהושע), Mesjasz – który jest obrazem niewidzialnego Elohim – *nie ma względu na osobę*. Każdy, kto w niego wierzy i wykonuje to, co On mówi, jest przez niego przyjmowany. Aby uzyskać nieśmiertelność w życiu wiecznym, dana osoba musi zaakceptować

Mesjasza jako swego Pana i swego Zbawcę. Aby być *posłusznym* Panu, ta osoba musi *poznać biblijną definicję grzechu*, by *nie grzeszyć*. Mamy ogromne zamieszanie w *definicji grzechu*, gdyż diabeł zwiódł w tej sprawie wielu wyznawców Judaizmu oraz chrześcijaństwa. Jest tylko *jedna wąska droga*, która wiedzie do życia wiecznego, a za wszystkim innym stoi diabeł.

Mat 7:13-14 Wchodźcie przez *ciasną bramę*; albowiem szeroka jest brama i przestronna droga, która wiedzie na zatracenie, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą. A *ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota* [wiecznego]; i niewielu jest tych, którzy ją znajdują.

Łuk 13:22-30 I obchodził miasta i wioski, nauczając, i zdążył w kierunku Jerozolimy. I rzekł ktoś do niego: Panie, czy tylko niewielu będzie zbawionych? On zaś rzekł do nich: *Starajcie się wejść przez wąską bramę, gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, ale nie będą mogli*. Gdy wstanie gospodarz i zamknie bramę, a wy staniecie na dworze i pukać będziecie w bramę, mówiąc: *Panie, Panie* [Jahwe (יהוה), Panie], *otwórz nam, a on odpowie: Nie wiem, skąd jesteście. Wówczas zaczniecie mówić: Jadaliśmy i pijaliśmy przed tobą, i na ulicach naszych nauczalesz; a on powie wam: Nie wiem, skąd jesteście, odstępście ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość*. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy [wy, nieprawi] ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w [Millenijnym] Królestwie Elohim, siebie samych zaś precz wyrzuconych. I przyjdą [sprawiedliwi] ze wschodu i z zachodu, z północy i z południa, i zasiądą w [Millenijnym] Królestwie Elohim. I oto ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

Grzech jest przestąpieniem Tory, a jedynym odkupieniem za grzech jest krew Jaszua (יהושע).

Po przyznaniu tego, że *grzech* jest przekroczeniem Tory Jahwe (יהוה), osoba musi uwierzyć i zaakceptować to, że przez *przelaną krew Jaszua* (יהושע), *Mesjasza* jest odkupienie grzechu. Następnie osoba ta musi *odwrócić się* od czynienia grzechu i *nauczyć się przestrzegania* przykazań Elohim, jako demonstrowania miłości okazywanej Jaszua (יהושע), Mesjaszowi, który obiecał, że zbawi tę osobę. To jest ta *wąska droga*, jaka prowadzi do życia wiecznego. Paweł wyrósł wśród zorganizowanej religii i uczył się pod okiem Gamaliela, w jednej z najsurowszych sekt faryzeizmu.

Dz. Ap. 22:1-3 Mężowie bracia i ojcowie, posłuchajcie obrony mojej, jaką teraz podejmuję przed wami. A gdy usłyszeli, że przemawia do nich w języku hebrajskim, jeszcze bardziej się uciszeli. A on mówił: Jestem Judejczykiem urodzonym w Tarsie w Cylicji, lecz wychowanym w tym mieście u stóp Gamaliela, starannie wykształconym w *prawie naszych ojców*, pełnym żarliwości dla Elohim, jak i wy dziś wszyscy jesteście.

Paweł nauczył się przestrzegania *prawa ojców*. Chociaż zawierało się w tym też przestrzeganie Tory Jahwe (יהוה), to uwzględniało to także przestrzeganie wielu ustnych tradycji pod autorytetem rabinów, które często stały w sprzeczności z Torą Jahwe (יהוה). Nawrócenie Pawła nastąpiło wtedy, gdy zdał sobie sprawę, że Jaszua (יהושע), Mesjasz to Jahwe (יהוה) – obraz niewidzialnego Elohim. W tym momencie swego życia Paweł musiał się *oduczyć* niewłaściwych rzeczy, które przyjmował za prawdę, a zachować właściwe rzeczy, które były prawdą.

Jest to proces, przez jaki musi przejść każdy w poszukiwaniu prawdy. Paweł rozwinął relację z Jaszua (יהושע), Mesjaszem i po swoim nawróceniu na drodze do Damaszku (około 37 roku n.e.), poświęcił swoje życie na głoszenie ludom (poganom) poselstwa Mesjasza, *ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co nakazał Elohim* – czyli *czynienia Tory Jahwe* (יהוה) – chodzenia w światłości – chodzenia w sprawiedliwości – przestrzegania przykazań Elohim.

To, czego Paweł *nie uczył*, a czego musiał się w pierwszej kolejności *oduczyć* z przeszłości to, że *czynienie Tory Jahwe* (יהוה) *usprawiedliwia* kogoś przed Elohim. Paweł nie wierzył, że ktoś może *przestrzegać przykazań*, by być *usprawiedliwionym* przed Elohim, bo gdyby tak było, to wtedy mesjasz zmarł na darmo, a jego ofiarodawcza śmierć na drzewie byłaby zbyteczna. Paweł tłumaczył, że *wszyscy ludzie zgrzeszyli*, a zastępcza śmierć Mesjasza, który był *bez grzechu*, była rzeczywiście *jedynym wyjściem* dla każdego, by stanąć *usprawiedliwionym* przed Elohim.

Nietrudno przekonać wyznawców chrześcijaństwa, że *czynienie Tory Jahwe* (יהוה) *nie usprawiedliwia* osoby przed Elohim, gdyż już w to wierzą. Jednak, czego wyznawcy chrześcijaństwa nie rozumieją o *prawdziwej wierze* i o listach Pawła, to to, że jeśli osoba wiedząc, świadomie i z przekorą *nie czyni Tory Jahwe* (יהוה), ta osoba stanie *potępiona* przed Elohim.

Grzech jest zdefiniowany jako przekraczanie instrukcji w spisanej Torze.

Nie ma wątpliwości, *czym jest grzech* w Biblii, chociaż wyznawcy chrześcijaństwa, zdaje się, nie są w *stanie* przyznać tego faktu.

1 Jan 3:4-9 *Każdy, kto popełnia grzech, Torę [Jahwe (יהוה)] przestępuje, a grzech jest przestępstwem Tory [Jahwe (יהוה)]. A wiecie, że On się objawił, aby zgładzić grzechy, a grzechu w nim nie ma. Każdy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy [nie przestrzegając Tory Jahwe (יהוה)], nie widział go ani go nie poznał. Dzieci, niech was nikt nie zwodzi; kto postępuje sprawiedliwie [uczy się przestrzegania przykazań Elohim w Torze Jahwe (יהוה)], sprawiedliwy jest, jak On [Jaszua (יהושע), Mesjasz] jest sprawiedliwy. Kto popełnia grzech [nie przestrzegając Tory Jahwe (יהוה)], z diabła jest, gdyż diabeł grzeszy od początku [gdy wywołał bunt przeciwko Elohim]. A Syn Elohim na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie. Kto z Elohim się narodził, grzechu nie popełnia [gdy ktoś żyje w ciągłym nieposłuszeństwie Torze Jahwe (יהוה)], gdyż nasienie Elohim jest w nim, i nie może grzeszyć [i żyć w ciągłym nieposłuszeństwie Torze Jahwe (יהוה)], gdyż z Elohim się narodził.*

Wielu członków chrześcijaństwa odrzuca uznania biblijnej definicji grzechu, ponieważ nie mogą oni przyjąć, wraz z pozostałymi milionami członków chrześcijaństwa, że mogą się mylić w kwestii niedzieli, Bożego Narodzenia, Wielkanocy oraz praw czystości i nieczystości. Jak długo taki członek będzie myślał, że *już jest zbawiony*, to nigdy się nie *zmieni*. Nigdy się nie *skruszy* i nie nauczy powstrzymywać od rzeczy nieczystych, i nie zacznie przestrzegać Szabatów, Świąt i Dni Jahwe (יהוה). Kto wierzy, że *już jest zbawiony*, to może żyć dalej w ciągłym nieposłuszeństwie Torze Jahwe (יהוה) poprzez *mimowolne* angażowanie się w bałwochwalcze pogańskie ceremonie.

To *diabeł* pozwala wierzyć ludziom, że już są *zbawieni*, podczas gdy tak naprawdę nie *trzymają się oni wiary*. Paweł rzekł tym, pod jego pieczę, że powinni oni *sprawować swoje zbawienie z drżeniem i bojaźnią*, aż uzyskają nieśmiertelność w życiu wiecznym.

Fillipian 2:12-16 Przeto, umiłowani moi, *jak zawsze*, nie tylko w mojej obecności, ale jeszcze bardziej teraz pod moją nieobecność *byliście posłuszni; z bojaźnią i z drżeniem zbawienie swoje sprawujcie*. Albowiem Elohim to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie. Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście się stali *nienagannymi i szczerymi dziećmi Elohim bez skazy* pośród rodu złego i przewrotnego, w którym świecicie jak światła na świecie, zachowując słowa żywota ku chlubie mojej na dzień Mesjasza [siódme millenium], na dowód, że nie na próżno biegałem i nie na próżno się trudziłem.

Nie dajcie się zwieść.

Tragedią jest tutaj to, że diabeł zwiódł tych ludzi, by wierzyli, że Jaszua (יהושע) *nie jest* Jahwe (יהוה) – obrazem niewidzialnego Elohim. Diabeł uczynił wszystko, co w jego mocy, by w umysłach ludzi odseparować Ojca od Syna. Jedną z jego najefektywniejszych strategii jest doktryna *Trójcy* – co jest w *sprzeczności* z prawdą Pisma Świętego, gdzie Jahwe (יהוה) *jest Jeden*. Gdy zapytano go, jakie jest największe przykazanie, Jaszua (יהושע) odpowiedział Szemą – centralną modlitwą Judaizmu – w Marku 12:29.

Marek 12:28-34 I przystąpił jeden z uczonych w Piśmie, który słyszał, jak oni rozprawiali, a wiedząc, że dobrze im odpowiedział, zapytał go: *Które przykazanie jest pierwsze ze wszystkich?* Jaszua (יהושע) odpowiedział: *Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj, Izraelu! Jahwe (יהוה), nasz Elohim, Jahwe (יהוה) jeden jest. Będziesz tedy miłował Jahwe (יהוה), swego Elohim, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej. A drugie jest to: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Innego przykazania, większego ponad te, nie masz. I rzekł do niego uczony w Piśmie: Dobrze, Nauczycielu! Prawdę powiedziałeś, że Elohim jest jeden i że nie masz innego oprócz niego; i że jego miłować z całego serca i z całej myśli, i z całej siły, a bliźniego miłować jak siebie samego, to znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary. A Jaszua (יהושע), widząc, że on rozsądnie odpowiedział, rzekł mu: Niedaleki jesteś od Królestwa Elohim. I nikt nie śmiał go już więcej pytać.*

Jaszua (יהושע) powiedział, że jest to największe przykazanie, ponieważ jest to *jedyna prawda*, jaka całkowicie *niszczy* wszelkie *zwiedzenia* diabła. Ponieważ jest ona spójna z charakterem Jahwe (יהוה) Elohim, że *jeżeli* ktoś będzie kochał Jahwe (יהוה) Elohim z całego serca, z całej duszy, z całej myśli i z całej siły, *to ta osoba znajdzie* Jahwe (יהוה). Gdyż Jahwe (יהוה) powiedział to do wygnańców Izraela w Babilonie przez proroka Jeremiasza.

Jer 29:11-14 Albowiem *ja wiem, jakie myśli mam o was – mówi Jahwe (יהוה) – myśli o pokoju, a nie o niedoli, aby zgotować wam przyszłość i natchnąć nadzieją*. Gdy będziecie mnie wzywać i zanosić do mnie modły, wysłucham was. *A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam – mówi Jahwe (יהוה) – odmienię wasz los i zgromadzę was ze wszystkich narodów i ze wszystkich miejsc, do których was rozproszyłem – mówi Jahwe (יהוה) – i sprowadzę was z powrotem do miejsca, skąd skazałem was na wygnanie*.

Jakiego zwiedzenia diabeł by nie wymyślił, podstawowe kłamstwo w każdym z jego oszustw jest takie, że Elohim kłamie i że Jaszua (יהושע) nie jest Jahwe (יהוה). Gdy chodzi o doktrynę Trójcy, diabeł mówi, że Jahwe (יהוה) jest *trzech*, a Jaszua (יהושע) mówi, że Jahwe (יהוה) jest *jeden*. Diabeł zawsze stara się *oddzielić* Ojca od Syna, gdyż wie, że to kłamstwo jest skuteczne w prowadzeniu ludzi do nieprawości (bezprawia). Jan pisze o tym zwiedzeniu w swoich listach.

1 Jan 2:22-29 Któż jest kłamcą, jeżeli nie ten, który przeczy, że Jaszua (יהושע) jest Mesjaszem? *Ten jest antychrystem, kto podaje w wątpliwość Ojca i Syna. Każdy, kto podaje w wątpliwość Syna, nie ma i Ojca. Kto wyznaje Syna, ma i Ojca.* To, co słyszeliście od początku, niech pozostanie w was. Jeżeli pozostanie w was to, co od początku słyszeliście, i wy *pozostaniecie w Synu i w Ojcu*. A obietnica, którą sam nam dał, to żywot wieczny. To wam napisałem o tych, którzy was zwodzą. Ale to namaszczenie, które od niego otrzymaliście, pozostaje w was i nie potrzebujecie, aby was ktoś uczył; lecz jak namaszczenie jego poucza was o wszystkim i jest prawdziwe, a nie jest kłamstwem, i jak was nauczyło, tak w nim trwajcie. A teraz, dzieci, trwajcie w nim, abyśmy, gdy się objawi, mogli śmiało stanąć przed nim i nie zostali zawstydzeni przy przyjściu jego. Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, wiedzcie też, że *każdy, kto postępuje sprawiedliwie* [żyjąc w posłuszeństwie Torze Jahwe (יהוה)], *z niego się narodził* [z Jaszua (יהושע), Mesjasza – Jahwe (יהוה) Elohim].

I faktycznie, *praktykowanie sprawiedliwości i przestrzeganie przykazań Elohim* Jan przyrównuje do *miłowania Elohim*.

1 Jan 5:1-13 Każdy, kto wierzy, iż Jaszua (יהושע) jest Mesjaszem, z Elohim się narodził, a każdy, kto miłuje tego, który go zrodził, miłuje też tego, który się z niego narodził. Po tym poznajemy, iż dzieci Elohim miłujemy, jeżeli miłujemy Elohim i przykazania jego wypełniamy. *Na tym bowiem polega miłość do Elohim, że się przestrzega przykazań jego* [z Tory Jahwe (יהוה)], a przykazania jego nie są uciążliwe. Bo wszystko, co się narodziło z Elohim, zwycięża świat, *a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza*. A któż może zwyciężyć świat, jeżeli nie ten, który wierzy, że Jaszua (יהושע) jest Synem Elohim? On jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, Jaszua (יהושע), Mesjasz; nie w wodzie tylko, ale w wodzie i we krwi, a Duch składa świadectwo, gdyż Duch jest prawdą. Albowiem trzech jest świadków na ziemi: Duch, woda i krew, a ci trzej są zgodni. Jeżeli świadectwo ludzkie przyjmujemy, to tym bardziej świadectwo Elohim, które jest wiarogodniejsze; a to jest świadectwo Elohim, że złożył świadectwo o swoim Synu. Kto wierzy w Syna Elohim, ma świadectwo w sobie. Kto nie wierzy w Elohim, uczynił go kłamcą, gdyż nie uwierzył świadectwu, które Elohim złożył o Synu swoim. A takie jest to świadectwo, że żywot wieczny dał nam Elohim, a żywot ten jest w Synu jego. Kto ma Syna, ma żywot; kto nie ma Syna Elohim, nie ma żywota. To napisałem wam, którzy wierzyacie w imię Syna Elohim, abyście wiedzieli, że macie żywot wieczny.

Jeżeli trwacie w Słowie Mesjasza, poznacie prawdę i staniecie się wolni.

Jaszua (יהושע) obiecał, że ci uczniowie, którzy będą *trwali w Jego słowie*, poznają prawdę i ta prawda ich wyzwoli. Zatem ważne jest zrozumieć, że *trwanie w jego słowie* jest równoznaczne *życiu w posłuszeństwie Torze Jahwe* (יהוה).

Jan 8:31-47 Mówił więc Jaszua (יהושע) do Judejczyków, którzy uwierzyli w Niego: *Jeżeli wytrwacie w słowie moim [spisanej Torze Jahwe (יהוה)], prawdziwie uczniami moimi będziecie i poznacie prawdę, a prawda was uwolni*. Odpowiedzieli mu: Jesteśmy potomstwem Abrahama i nigdy nie byliśmy u nikogo w niewoli. Jakże możesz mówić: uwolnieni będziecie? Jaszua (יהושע) im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, każdy, *kto grzeszy, jest niewolnikiem grzechu* [gdyż grzechem jest nie wierzyć, że Ojciec jest w Synu]. A niewolnik nie pozostaje w domu na zawsze, lecz syn pozostaje na zawsze. Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie. Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, lecz chcecie mnie zabić, bo słowo moje nie ma w was miejsca. Mówię to, co widziałem u Ojca, a wy także czynicie, co słyszeliście u ojca waszego. Odpowiadając, rzekli mu: Ojcem naszym jest Abraham. Jaszua (יהושע) im rzecze: Jeżeli bylibyście dziećmi Abrahama, spełnialibyście uczynki Abrahama. Lecz teraz chcecie mnie zabić, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Elohim: Abraham tego nie czynił. Wy spełniacie uczynki swojego ojca. Na to mu rzekli: My nie jesteśmy zrodzeni z nierządu; mamy jednego Ojca, Elohim. Rzekł im Jaszua (יהושע): Gdyby Elohim był waszym Ojcem, miłowałibyście mnie, Ja bowiem wyszedłem od Elohim i oto jestem. Albowiem nie sam od siebie przyszedłem, lecz On mnie posłał. Dlaczego mowy mojej nie pojmujecie? Dlatego, że nie potraficie słuchać słowa mojego. Ojcem waszym jest diabeł i chcecie postępować według pożądliwości ojca waszego. On był mężobójcą od początku i w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa. A ponieważ ja mówię prawdę, nie wierzycie mi. Któż z was może mi dowieść grzechu? Jeśli mówię prawdę, dlaczego nie wierzycie mi? *Kto jest z Elohim, słucha słów Elohim; wy dlatego nie słuchacie, bo nie jesteście z Elohim*.

W czasach Jaszua (יהושע), Mesjasza znalazło się kilku takich, którzy wysuwali taki sam argument, co dzisiejsi wyznawcy Judaizmu rabinicznego. Wierzą oni, że skoro są genetycznymi potomkami Abrahama, to automatycznie mają zarezerwowane dla siebie miejsce w życiu wiecznym, w nowym świecie, *bez wierzenia* w Jaszua (יהושע), Mesjasza i *bez docenienia* Jego ofiary, by zadośćuczynić ich grzech – jest to kłamstwo. Jaszua (יהושע) odpowiedział mu współczesnym, że *ktokolwiek popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu*. Powiedział tak dlatego, że *pierwszym przykazaniem jest uwierzyć w Jahwe* (יהוה) Elohim, który wyprowadził Izraela z ziemi egipskiej, z domu niewoli. A ponieważ Jaszua (יהושע), Mesjasz *jest* obrazem niewidzialnego Elohim, ci, którzy nie wierzą w *Niego*, nie wierzą też w Elohim, co jest *grzechem*.

Ten, kto łamie *pierwsze przykazanie*, jest na dobrej drodze do łamania wielu innych. Po takim przekroczeniu bardzo trudno jest wyplątać się z sieci kłamstw, którymi diabeł omotał daną osobę. To dlatego strategią diabła jest sprawić zamieszanie w kwestii kim jest Elohim i robi to, tworząc *falszywych bogów* (elohim) w *umysłach* wielu szczerych ludzi. Wyznawcy chrześcijaństwa będą zawsze przywoływać Pawła, jako argumenty na obronę swoich praktyk, jak gdyby Paweł był ostatecznym autorytetem na wszystko, co mówią i czynią. Wszyscy ludzie powinni jednak starać się naśladować Jaszua (יהושע), Mesjasza. Paweł starał się to właśnie robić.

1 Kor 11:1 Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Mesjasza.

Paweł starał się czynić to, co czynił Mesjasz, a Mesjasz czynił jedynie wolę Ojca w niebie – włączając w to przykazania z Tory Jahwe (יהוה). Istnieje zamieszanie w kwestii słów Pawła dotyczących uczynków prawa. W roku 51 Paweł napisał później list do Galacjan, by przeciwstawić się nauce innej sekty, która wierzyła, że *usprawiedliwienie* było z *uczynków prawa*.

Uczynki Prawa.

W latach 1953-59 w Qumran znaleziono sześć starożytnych manuskryptów (4Q394, 4Q395, 4Q396, 4Q397, 4Q398, 4Q399), które razem znane są jako 4QMMT. Końcówka 'MMT' to akronim słów *Miqsat Ma'ase Ha-Tora* – co znaczy *Uczynki Prawa*. Michael Wise, Martin Abegg Jr. i Edward Cook w swojej książce pt. *A New Translation: The Dead Sea Scrolls*, piszą następujące słowa na temat 4QMMT, które zwą *Sekciarski Manifest*.

4QMMT: 4Q394-399 W całej starożytności tylko *Sekciarski Manifest* i listy Pawła do Galacjan i Rzymian omawiają połączenie między uczynkami i sprawiedliwością. Tylko z tego względu to pismo cieszy się ogromnym zainteresowaniem i znaczeniem. Ale *Manifest* ma jeszcze dodatkowe znaczenie. Chociaż sekciarskie dokumenty znalezione w grotach w Qumran bardzo wiele mówią na różne tematy, tylko to jedno dzieło, powszechnie znane jako 4QMMT (akronim hebrajskich słów oznaczających 'niektóre z uczynków prawa'), bezpośrednio polemizuje z poglądem innej grupy religijnej...

Kontynuując temat, który opisuje główny problem – *pozwalanie nieczystemu na mieszanie się z czystym* (pospolite ze świętym [oddzielonym]), autor wymienia z tuzin przykładów dowodzących jego punkt... Adresat (a w drugiej kolejności) czytelnik jest następnie zachęcany, by naśladował autora: *oddzielcie się od tych, którzy czynią takie rzeczy*.

Autor powołuje się na 5 Mojż 30 jako dowód tego, że nieposłuszeństwo spowodzi przekleństwa przymierza Mojżeszowego, podczas gdy posłuszeństwo przywoła błogosławieństwa Elohim. Zauważa on, że Salomon został pobłogosławiony za swoje posłuszeństwo, natomiast obaj, Juda i Izrael zostali wzięci do niewoli za nieposłuszeństwo.

Następuje druga runda ostrzeżeń, zilustrowana tym, by pamiętać o tym, jak nagradzane były czyny królów Izraela: posłuszeństwo było błogosławione, a nieposłuszeństwo przeklinane. Dawid przedstawiony jest jako ideał. Bogobojny człowiek, wyratowany ze wszystkich swych prób, wybaczone mu wszystkie grzechy. Końcowe wezwanie podkreśla główny punkt autora: *by być policzonym za sprawiedliwego, ktoś musi przestrzegać Prawa w sposób, w jaki interpretuje go Manifest*.

Końcowe wezwanie ma wielkie znaczenie dla pełniejszego zrozumienia wypowiedzi apostoła Pawła, jakie czyni w swoim liście do Galacjan na temat uczynków i sprawiedliwości. Autor *Manifestu* myśląc zapewne o Psalmie 106:30-31 (gdzie *uczynki* Pinchasa 'poczytano mu za sprawiedliwość'), jest zaangażowany, gdyby tak było, w retoryczny pojedynek z myślą apostoła. Paweł odwołuje się do 1 Mojż 15:6, by pokazać, że to *wiara* Abrahama była tym, co poczytano mu za sprawiedliwość (Gal 3:6), i pisze dalej,

kategorycznie stwierdzając, iż z *uczynków Prawa* nie będzie usprawiedliwiony żaden człowiek (Gal 2:16). Prawdopodobnie 'fałszywi bracia' (Gal 2:4), którym przeciwstawia się Paweł, trzymali się doktryny usprawiedliwienia mniej więcej takiej, jak opisana.

Końcowy wniosek *Miqsat Ma'ase Ha-Tora* rzeczywiście popiera formułę *uczynków dla usprawiedliwienia*.

Manuskrypty znad Morza Martwego – fragmenty 14-17, kol. 2 (wraz z 4Q397 fragm. 23 i 4Q399 fragm. 1 Kol 1-2) Pamiętajcie, że Dawid był pobożnym człowiekiem [i] rzeczywiście został wyrwany z wielu kłopotów i przebaczone mu. Napisałiśmy wam niektóre z *uczynków Prawa*, te, które uważaliśmy, że będą dla was i dla waszych ludzi *pomocne*, ponieważ widzieliśmy, iż macie *wgląd* i poznanie Prawa. Rozumiejcie wszystkie te rzeczy i proście Go, by wyprostował waszą drogę i trzymał was z dala od złych myśli i rady Beliala. Wtedy, na koniec, będziecie się radować, gdy odkryjecie, że sedno waszych słów jest prawdą. *I będzie to traktowane wam za sprawiedliwość, w tym, co robiliście, a co jest właściwe i dobre przed Nim, ku własnemu pożytkowi, i ku pożytkowi całego Izraela.*

Walka Pawła przeciwko tym, którzy popierali uczynki prawa.

Gdy Paweł pisał do Galacjan, była to odpowiedź na rywalizującą sektę, która wierzyła, że Tora Jahwe (יהוה) winna być *filtrowana* i *interpretowana* zgodnie z ich *Sekciarkim Manifestem* – *Miqsat Ma'ase Ha-Tora* – *Uczynkami Prawa* lub jakąś podobną zasadą.

Oczywiście sekty te *nie uczyły*, że krew Mesjasza była niezbędną, by zostać *usprawiedliwionym* przed Elohim, co stanowiło dla Pawła ogromny problem. Ta jednostronna korespondencja Pawła w tej sprawie była przez wieki używana do instruowania ludzi, by *nie przestrzegali* instrukcji Jahwe (יהוה), chociaż Paweł nic takiego w ogóle nie mówił. Kiedy w 51 roku n.e. napisał do Galacjan, Paweł wspominał o sytuacji z Piotrem, jaka wydarzyła się rok wcześniej w Antiochii, latem 50 roku, krótko po Soborze w Jerozolimie.

Gal 2:11-21 A gdy przyszedł Kefas do *Antiochii* [krótko po Soborze Jerozolimskim w 50 roku], przeciwstawiłem mu się otwarcie, bo też okazał się winnym. Zanim bowiem przyszli niektórzy od Jakuba, jadał razem z poganami (ludźmi z ludów); a gdy przyszli, usunął się i odłączył z obawy przed tymi, którzy byli obrzezani [którzy filtrowali i interpretowali Pismo według *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*]. A wraz z nim obłudnie postąpili również pozostali Judejczycy, tak że i Barnaba dał się wciągnąć w ich obłudę. Ale gdy spostrzegłem, że nie postępują zgodnie z prawdą ewangelii, powiedziałem do Kefasa wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Judejczykiem, po pogańsku żyjesz [chodząc w Torze Jahwe (יהוה) i wierząc w Jaszua (יהושע), Mesjasza], a nie jak Judejczycy [którzy wierzą, że samo przestrzeganie przykazań usprawiedliwia kogoś przed Elohim], czemuż zmuszasz pogan (nie-Judejczyków) [którzy przestrzegają Tory Jahwe (יהוה) i wierzą w zastępczą ofiarę Jaszua (יהושע), Mesjasza], by żyli jak Judejczycy [którzy wierzą, że samo przestrzeganie przykazań usprawiedliwia kogoś przed Elohim]? My, którzy jesteśmy Judejczykami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan (ludów), wiemy wszakże, że *człowiek zostaje usprawiedliwiony nie z uczynków zakonu* [*Miqsat Ma'ase Ha-Tora*], a tylko przez wiarę w Jaszua (יהושע), Mesjasza, i myśmy w Mesjasza, Jaszua (יהושע) uwierzyli, *abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary w Mesjasza, a nie z uczynków zakonu* [*Miqsat Ma'ase Ha-Tora*], *ponieważ z uczynków zakonu* [*Miqsat*

Ma'ase Ha-Tora] *nie będzie usprawiedliwiony żaden człowiek*. A jeśli szukając usprawiedliwienia w Mesjaszu i my sami okazaliśmy się grzesznikami, to czy Mesjasz jest sługą grzechu? Z pewnością nie. *Bo jeśli znowu odbudowuję to, co zburzyłem* [wiarę w to, że samo przestrzeganie przykazań usprawiedliwia kogoś przed Elohim, jak to wyjaśniono w Miqsat Ma'ase Ha-Tora], *samego siebie czynię przestępcą* [nie wierząc w to, co mówi Pismo u Eklezjasty 7:20, gdzie mówi, że wszyscy zgrzeszyli i odpadli od chwały Elohim]. Albowiem ja przez Torę [Jahwe (יהוה)] umarłem Torze [która wymaga, by każdy zapłacił za swój grzech], abym żył dla Elohim. Z Mesjaszem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Mesjasz; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Elohim, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie. Nie odrzucam łaski Elohim; *bo jeśli sprawiedliwość jest przez Torę* [która wymaga, by każdy zapłacił za swój grzech], *tedy Mesjasz daremnie umarł*.

Dla Pawła było grzechem zmuszać ludzi – którzy przychodzili do wiary w Jaszua (יהושע), Mesjasza i uczyli się chodzić w świetle Tory Jahwe (יהוה) – by wierzyli, że ich *usprawiedliwienie* pochodzi od *ich umiejętności przestrzegania przykazań*. Kiedy Paweł mówi o odbudowywaniu tego, co zniszczył, staje się jasne, że sekta, do jakiej odnosił się w swoim liście, utrzymywała podobne przekonania, co sekta, do jakiej należał wcześniej Paweł. Co zrozumiałe, wprowadza to bardzo interesującą dynamikę duchową – bardzo osobistą dynamikę.

Dlatego że po swoim nawróceniu w 37 roku na drodze do Damaszku, Paweł musiał *oduczyć* się niewłaściwych religijnych paradygmatów, które przyjmował za prawdę. Następnie, wiele lat później, pomiędzy 50-57 rokiem byli współwyznawcy religijni Pawła znaleźli się wśród jego największych przeciwników religijnych. A ich doktrynalna bitwa toczyła się ostatecznie o dusze ludzi – tak jak i dziś toczą się wciąż doktrynalne batalie.

List Pawła do Galacjan z 51 roku wskazuje, że schizma (podział) pomiędzy wybranymi zaczęła już się formować latem 50 roku. Jakub, brat Jaszua (יהושע), był liderem ruchu, który wierzył w Jaszua (יהושע), Mesjasza. Kiedy kilkoro ludzi, którzy znali Jakuba, przyszło do Antiochii krótko po Soborze Jerozolimskim, Piotr przestał jadać z wierzącymi, którzy przestrzegali Tory Jahwe (יהוה) i wierzyli w Jaszua (יהושע), Mesjasza, ponieważ obawiał się tych ludzi, którzy znali Jakuba. Nawet Barnaba uległ tej hipokryzji w tamtym czasie.

Ten scenariusz nie-Judejczyków jedzących z Judejczykami jest doskonałym przykładem tego, przeciwko czemu występowali ci z *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*. Konceptem, jaki identyfikował tą sektę, było to, że *nieczysty* nie powinien mieszać się z *czystym*, albo pospolity ze świętym (oddzielonym). Autor *Miqsat Ma'ase Ha-Tora* zachęcał swego czytelnika, by go naśladował i *odsuwał* się od tych, którzy coś takiego robią. Wyznawcy tej sekty pogardzali każdym, kto nie postępował według tego ścisłego kodu – kodu, naciskającego na to, że *usprawiedliwienie* pochodzi z *czyjeś zdolności do przestrzegania Uczynków Prawa – Miqsat Ma'ase Ha-Tora*.

Piotr i Barnaba oddzielili się od miejscowych wierzących z Antiochii, którzy etnicznie nie byli z Judejczyków, ponieważ bali się urazić niektórych Judejczyków, postępujących według *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*, którzy znali Jakuba. Było to wyraźne rasowe uprzedzenie i Piotr z Barnabą zachowali się jak *bigoci*, gdy nie chcieli być widziani przez wyznawców tej sekty, jak jedzą z nie-Judejczykami. Paweł nauczał, że *usprawiedliwienie* pochodzi od *krwi Mesjasza* i zdenerwował się na zachowanie Piotra i Barnaby, i przeciwstawił się Piotrowi w tej sprawie. Judejczycy, którzy sprawili, że Piotr i Barnaba zachowali się jak hipokryci w 50 roku n.e., *byli zapewne* tymi samymi ludźmi, którzy wywołali Sobór Jerozolimski kilka miesięcy wcześniej w czasie Szawuot w 50 roku.

Dz. Ap. 15:1-2 A pewni ludzie, którzy przybyli z Judei, nauczali braci: *Jeśli nie zostaliście obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni*. Gdy zaś powstał zatarg i spór nie miały między Pawłem i Barnabą a nimi, postanowiono, żeby Paweł i

Barnaba oraz kilku innych spośród nich udało się w sprawie tego sporu do apostołów i starszych do Jerozolimy.

W Dz. Ap. 15:1-2 ludzie na Soborze Jerozolimskim w Szawuot 50 roku nalegali na konieczność *obrzezania dla zbawienia*. W Gal 2:11-21 ludzie, którzy kilka miesięcy później przyszli od Jakuba do Piotra, Pawła i Barnaby w Antiochii, *nalegali na konieczność podporządkowania się Uczynom Prawa, by zostać usprawiedliwionym*. W Gal 3:1-14 w 51 roku ludzie w Galacji nalegali na *obrzezanie według ich sekty i przestrzeganie Uczynków Prawa, by być doskonałym w ciele*. A w Rzym 3:20 w 57 roku ludzie w Rzymie nalegali na *przestrzeganie Uczynków Prawa, po to, by w oczach Elohim zostać usprawiedliwionym*.

Gal 3:1-14 O głupi (nierozumni) Galacjanie! Któż was omamił, abyście nie byli *posłuszni prawdzie* [Torze Jahwe (יהוה)], was, przed których oczami został wymalowany obraz ukrzyżowanego Jaszua (יהושע), Mesjasza? Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez *uczynki zakonu* [Miqsat Ma'ase Ha-Tora] otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z *wiarą*? Czy aż tak głupi (nierozumni) jesteście? *Rozpoczęliście w duchu* (w roku 50), a *teraz na ciele kończycie* (rok 51)? Czy daremne były tak liczne wasze doznania? Rzeczywiście, byłyby daremne. Czy ten, który daje wam *Ducha* i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie *uczynków zakonu* [Miqsat Ma'ase Ha-Tora], czy na podstawie *słuchania z wiarą*? Tak, Abraham *uwierzył Bogu* i poczytano mu to ku *usprawiedliwieniu*. Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z *wiary*, są synami Abrahama. A Pismo, które przewidziało, że Elohim z *wiary* usprawiedliwia ludy (pogan), uprzednio zapowiedziało Abrahamowi: W tobie będą błogosławione wszystkie narody [1 Mojż 12:3]. Tak więc ci, *którzy są ludźmi wiary, dostępują błogosławieństwa* z wierzącym Abrahamem. Bo wszyscy, którzy polegają na *uczynkach zakonu* [Miqsat Ma'ase Ha-Tora], są pod przekleństwem [Tory Jahwe (יהוה)]; napisano bowiem w Torze [Jahwe (יהוה)]: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze Tory [Jahwe (יהוה)] [5 Mojż 27:26]. A że przez *Torę* [Jahwe (יהוה)] *nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Elohim, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie* [Habakuk 2:4]. *Tora* [Jahwe (יהוה)] *zaś nie jest z wiary, ale: Kto ją wypełni, przezeń żyć będzie* [3 Mojż 18:5]. Mesjasz wykupił nas od przekleństwa Tory [Jahwe (יהוה)], stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie [5 Mojż 21:23], aby błogosławieństwo Abrahamowe przeszło na ludy (pogan) w Jaszua (יהושע), Mesjaszu, my zaś, abyśmy obiecanego Ducha otrzymali przez *wiarę*.

Paweł, który według Dz. Ap. 16:6 po raz pierwszy spotkał Galacjan *zimą* 50-51 roku, *zdumiewał się*, gdy się dowiedział, że ludzie z Galacji, w których duchowo zainwestował, *tak szybko, latem* 51 roku, byli zwiedzeni, by porzucić prawdę i dołączyć do sekty głoszącej przesłanie o *usprawiedliwieniu z posłuszeństwa* Torze Jahwe (יהוה). Sekta ta nie uczyła, że *krw Jaszua (יהושע), Mesjasza usprawiedliwia człowieka przed Elohim*, ani nawet tego, że ktoś potrzebuje *wiary* w Elohim. Zamiast tego uczyła, że człowiek może stać się *doskonały w ciele*, poprzez przestrzeganie przykazań Elohim, jak je określili, opisali i zinterpretowali ci, którzy należą do *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*.

Doprowadzałyby to Pawła do jeszcze większej wściekłości, gdyby *ta sama sekta*, jaką opuścił po swoim nawróceniu w roku 37, starała się ukraść duchowe owoce, nad którymi pracował w królestwie Elohim dla Jaszua (יהושע), Mesjasza. Walka Pawła z *fałszywą nauką*, że *krw Mesjasza nie jest konieczna* do usprawiedliwienia, nie skończyła się w 51 roku w Galacji. W liście napisanym do Rzymian wczesną wiosną 57 roku Paweł wciąż zmagał się z sektą, która trzymała się *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*.

Rzym 3:9-31 Cóż więc? Przewyższamy ich? Wcale nie! *Albowiem już przedtem obwiniliśmy Judejczyków i Greków o to, że wszyscy są pod wpływem grzechu*, jak napisano: Nie ma ani jednego sprawiedliwego [Eklezjastów 7:20], nie masz, kto by rozumiał, nie masz, kto by szukał Elohim; wszyscy zbroczyli, razem stali się nieużytecznymi, nie masz, kto by czynił dobrze, nie masz ani jednego [Psalm 14:1-3; Psalm 53:2-4]. Grobem otwartym jest ich gardło, językami swoimi knują zdradę [Psalm 5:10], jad żmij pod ich wargami [Psalm 140:4]; usta ich są pełne przekleństwa i gorzkości [Psalm 10:7]; nogi ich są skore do rozlewu krwi, spustoszenie i nędza na ich drogach, a drogi pokoju nie poznali [Izaj 59:7-8]. Nie ma bojaźni Elohim przed ich oczami [Psalm 36:2]. A wiemy, że cokolwiek Tora [Jahwe (יהוה)] mówi, mówi do tych, którzy są pod wpływem Tory [Jahwe (יהוה)], aby wszelkie usta były zamknięte i aby świat cały podlegał sądowi Elohim. *Dlatego z uczynków prawa [poprzez przestrzeganie przykazań Elohim, jak je opisano w Miqsat Ma'ase Ha-Tora] nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek*, gdyż przez Torę [Jahwe (יהוה)] jest poznanie grzechu. Ale teraz niezależnie od Prawa [niezależnie od przestrzegania przykazań opisanych w Miqsat Ma'ase Ha-Tora] objawiona została sprawiedliwość Elohim, o której świadczą Tora [Jahwe (יהוה)] i prorocy, i to sprawiedliwość Elohim przez *wiarę* w Jaszua (יהושע), Mesjasza, dla wszystkich wierzących. Nie ma bowiem różnicy, gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Elohim, i są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Mesjaszu, Jaszua (יהושע), którego Elohim ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez *wiarę*, dla okazania sprawiedliwości swojej przez to, że w cierpliwości Elohim pobłażliwie odniósł się do przedtem popełnionych grzechów, dla okazania sprawiedliwości swojej w terażniejszym czasie, aby *On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, który wierzy w Jaszua (יהושע)*. Gdzież więc chluba twoja? Wykluczona! Przez jakie prawo? Uczynków? Bynajmniej, lecz przez prawo wiary. Uważamy bowiem, że *człowiek bywa usprawiedliwiony przez *wiarę*, niezależnie od uczynków prawa* [opisanych w Miqsat Ma'ase Ha-Tora]. Czy On jest Elohim tylko Judejczyków? Czy nie pozostałych ludów (pogan) także? Tak jest, ludów (pogan) także, *albowiem jeden jest Elohim, który usprawiedliwi obrzezanych na podstawie wiary i nieobrzezanych przez *wiarę**. Czy więc Torę [Jahwe (יהוה)] *unieważniamy przez *wiarę*? Wręcz przeciwnie, utwierdzamy Torę [Jahwe (יהוה)]*.

Sednem przesłania Pawła do Rzymian było to, że *sprawiedliwość* Elohim objawiona jest poprzez *wiarę* w Jaszua (יהושע), Mesjasza, oraz że Elohim *usprawiedliwia* tych, którzy mają *wiarę* (ufność) w Jaszua (יהושע), Mesjasza. Odkupienie za grzech przychodzi przez *krw* Jaszua (יהושע), Mesjasza. Usprawiedliwienie przed Elohim *nie* pochodzi z przestrzegania przykazań, jak to opisano w Miqsat Ma'ase Ha-Tora, gdyż *sprawiedliwość* Elohim objawiona jest w Torze Jahwe (יהוה) przez *wiarę* u wszystkich, którzy wierzą. Argumentem Pawła było, że *wiara* w Jaszua (יהושע), Mesjasza usprawiedliwia zarówno Judejczyków i nie-Judejczyków poprzez *krw* Mesjasza, gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Elohim. A *wiara utwierdza* Torę Jahwe (יהוה). Łatwo uwierzyć, że duchowi przeciwnicy Pawła musieli się bardzo starać, by przekonać innych, że Paweł był *nieprawy*.

Plotki na temat Pawła.

Myśl, że Paweł był głosicielem *nieprawości*, który uczył innych *nieprzestrzegania* Tory Jahwe (יהוה), była *plotką*, z którą musiał żyć już we własnych czasach. Kiedy pod koniec swojej trzeciej podróży misyjnej Paweł przybył na Szawuot do Jerozolimy pod koniec wiosny 57 roku, krążyła *pogłoska*, że uczył on Judejczyków, by odrzucali Torę Jahwe (יהוה).

Dz. Ap. 21:15-25 A po upływie tych dni, przygotowawszy się, wyruszyliśmy do Jerozolimy. Towarzyszili nam też niektórzy uczniowie z Cezarei, prowadząc nas do niejakiego Mnazona z Cypru, dawnego ucznia, abyśmy się u niego zatrzymali. A gdy przybyliśmy do Jerozolimy, bracia przyjęli nas radośnie. Nazajutrz zaś poszedł Paweł z nami do Jakuba, a gdy przybyli wszyscy starsi, pozdrowiwszy ich, wyłożył im szczegółowo, czego Elohim dokonał wśród ludów (pogan) przez jego służbę. A oni, gdy to usłyszeli, chwalili Jahwe (יהוה) i powiedzieli mu: Widzisz, bracie, ile to dziesiątek tysięcy Judejczyków uwierzyło, a wszyscy gorliwie trzymają się Tory [Jahwe (יהוה)]; *o tobie jednak powiedziano im, że wszystkich Judejczyków, którzy żyją między ludami (poganami), nauczasz odstępstwa od Mojżesza, mówiąc, żeby nie obrzezawali dzieci ani też nie zachowywali zwyczajów. Co tu robić? Z pewnością usłyszą, że przyszedłeś. Zrób więc to, co ci mówimy: Jest między nami czterech mężów, którzy uczynili ślub; weź ich, poddaj się wraz z nimi oczyszczeniu i pokryj za nich koszty, aby mogli ostrzyć głowy; wtedy wszyscy poznają, że to, co im o tobie powiedziano, nie odpowiada prawdzie, lecz że i ty sam przestrzegasz Tory [Jahwe (יהוה)]. Co się zaś tyczy innych ludów (pogan), którzy uwierzyli, wysłaliśmy na piśmie nasze zalecenie, aby wystrzegali się rzeczy ofiarowanych bałwanom [bałwochwalstwa] i krwi, i tego, co zadławione [od jedzenia nieczystych i obrzydliwych rzeczy], i nierządu.*

Łukasz czyni wyśmienitą robotę w opisywaniu ciężkiego położenia Pawła dla wszystkich potomnych. Paweł *nigdy by nie uczył nikogo, by porzucił Mojżesza* i był nieposłuszny Torze Jahwe (יהוה), *nigdy by nie nauczał ludzi, by nie obrzezawali swoich dzieci, lecz na pewno uczyłby ich nie stosować się do zwyczajów rabinów*, które stały w sprzeczności z Torą Jahwe (יהוה). Ta sama sytuacja istnieje dziś, w której wyznawcy rabinicznego Judaizmu nie są w stanie pojąć, że wielu ludzi na świecie pragnie wierzyć i czynić przykazania z Tory Jahwe (יהוה) bez wierzenia albo przyjmowania niektórych podstawowych zasad Judaizmu rabinicznego.

Jakub wspólnie ze starszymi dokonali publicznej kampanii mającej na celu *udowodnienie, że pogłoski są fałszywe*. Poradzili Pawłowi, by w Świątyni dokonał ślubu nazyreatu, oraz namówili go do pokrycia kosztów czterech innych mężczyzn, którzy również poddali się ślubowi nazyreatu. Paweł miał zapłacić koszty, jakie miały być poniesione na wymagane ofiary, jakie miały być złożone na końcu tego procesu. Mieli nadzieję, że ten akt pokaże, iż *Paweł miłował Torę Jahwe (יהוה)*, co zgasiłoby krążące *pogłoski*. Niestety *plotki*, że Paweł był głosicielem *nieprawości*, uczył ludzi, by *nie przestrzegali* Tory Jahwe (יהוה), krążą do dziś i wierzy się im.

Paweł poddał się ślubowi nazyreatu przez siedem dni w Świątyni w Szawuot 57 roku. W siódmym dniu jego ślubu z powodu obecności Pawła w Świątyni rozpoczęły się zamieszki. Paweł został wzięty do aresztu zapobiegawczego i pięć dni później stanął przed Antoniuszem Feliksem (52-59), co opisane jest w Dz. Ap. 24:1-23. Paweł zaświadczył przed Antoniuszem Feliksem, że *wierzy we wszystko, co jest napisane w Torze Jahwe (יהוה) i u Proroków* – i tym stwierdzeniem Paweł jasno dał do zrozumienia, że *nie wierzy we wszystko, co jest w Ustnej Torze* (interpretacji rabinów).

Dz. Ap. 24:14-16 [Ja, Paweł] wyznaję jednak przed tobą [Antoniuszem Feliksem (52-59)], że według Drogi, którą [oni] uważają za herezję, służę Elohim [moich] ojców, wierząc *wszystkiemu, co jest napisane w Torze Jahwe (יהוה) i u Proroków*. Mam nadzieję w Elohim, że będzie zmartwychwstanie, którego i oni oczekują, zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych. *I sam się usilnie staram, aby zawsze mieć sumienie bez skazy wobec Elohim i wobec ludzi.*

Paweł wierzył, sam praktykował oraz nauczał, że wszyscy ludzie powinni uwierzyć w Jaszua (ישוע), Mesjasza i *przestrzegać prawdy* – Tory Jahwe (יהוה) – *przez wiarę i w mocy Ducha Świętego*. Wielu ludzi dzisiaj, w czasach mesjańskich potknęło się na listach Pawła. Niektóre z jego listów były napisane do konkretnych społeczności, które były zwodzone przez niektórych wyznawców *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*. Paweł był przeciwny tej sekcie, gdyż nauczali, że człowiek może stać się *doskonały w ciele*, bez udziału *wiary i bez Ducha Świętego*. Ci fałszywi nauczyciele próbowali przekonywać świętych wierzących w mesjasza, by się *rytualnie obrzezawali w fałszywy system religijny*.

Gal 5:1-4 Mesjasz wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod *jarzmo niewoli* [przylegając do doktryn wyjaśnionych w *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*, by usprawiedliwiać samych siebie]. Oto ja, Paweł, powiadam wam: Jeśli się dacie *obrzezać* [do sekty trzymającej się *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*], Mesjasz wam nic nie pomoże. A oświadczam raz jeszcze każdemu człowiekowi, który daje się *obrzezać* [do sekty trzymającej się *Miqsat Ma'ase Ha-Tora*, która uczy, że usprawiedliwienie pochodzi tylko z przestrzegania przykazań], że powinien wypełnić całą Torę [Jahwe (יהוה) bez zgrzeszenia ani razu w całym swoim życiu]. Odłączyliście się od Mesjasza wy, którzy w Torze [Jahwe (יהוה)] szukacie *usprawiedliwienia*; wypadliście z łaski.

Paweł wiedział, że niemożliwe jest, by człowiek stał się *doskonały w ciele*, ponieważ każdy człowiek zgrzeszył.

Rzym 3:10-12 Jak napisano: *Nie ma ani jednego sprawiedliwego* [Eklezjastów 7:20], nie masz, kto by rozumiał, nie masz, kto by szukał Elohim; wszyscy zoczyli, razem stali się nieużytecznymi, nie masz, kto by czynił dobrze, nie masz ani jednego [Psalm 14:1-3; Psalm 53:2-4].

Jakub uczył, że wiara bez uczynków jest martwa.

Jakub nauczał, że wiara i uczynki idą razem: *wiara bez uczynków jest martwa – człowiek jest usprawiedliwiony przez uczynki, nie tylko przez samą wiarę.*

Jakub 2:14-26 Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? *Czy wiara może go zbawić?* Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba, a ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże? Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie. Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich. Ty wierzysz, że Elohim jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą. Chcesz przeto poznać, nędzny człowieku, że *wiara bez uczynków jest martwa?* Czyż Abraham, praojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego? Widzisz, że *wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.* I wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Elohim i poczytane mu to zostało ku usprawiedliwieniu [1 Mojż 15:6], i nazwany został przyjacielem Elohim [2 Kronik 20:7; Izaj 41:8]. Widzicie, że *człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.* W podobny sposób i Rahab nierządnicą, czyż nie z *uczynków została usprawiedliwiona*, gdy przyjęła posłów i wypuściła ich inną drogą? *Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.*

Jakub powiedział, że wiara, która nie ma uczynków na poparcie jej, *nie może zbawić.* Nauczanie, że *wiara bez uczynków jest martwa* ma na celu poinstruowanie tych, którzy tylko ustami wyznają *wiarę* w Jaszua (יהושע), Mesjasza, lecz żyją życiem *niewiary* i *nieposłuszeństwa* przykazaniom z Tory Jahwe (יהוה). Paweł całkowicie zgadzał się z Jakubem i napominał Koryntian, by nie robili tego samego błędu, co Izraelici podczas wyjścia z Egiptu, gdy *zbuntowali się przeciwko* Jaszua (יהושע), Mesjaszowi.

1 Kor 10:1-13 A chcę, bracia [święci w Koryncie], abyście dobrze wiedzieli, że wszyscy nasi ojcowie [dzieci Izraela razem z wielkim tłumem] byli pod obłokiem i wszyscy przez morze przeszli. I wszyscy w Mojżesza ochrzczeni zostali w obłoku i w morzu, i wszyscy ten sam pokarm duchowy jedli, i wszyscy ten sam napój duchowy pili; *pili bowiem z duchowej skały, która im towarzyszyła, a skałą tą był Mesjasz.* Lecz większości z nich nie upodobał sobie Elohim; ciała ich bowiem zasłały pustynię. A to stało się dla nas wzorem, ostrzegającym nas, *abyśmy złych rzeczy nie pożąдали*, jak tamci pożąдали. *Nie bądźcie też bałwochwalcami*, jak niektórzy z nich; jak napisano: Usiadł lud, aby jeść i pić, i wstali, aby się bawić. *Nie oddawajmy się też wszeteczeństwu*, jak niektórzy z nich oddawali się wszeteczeństwu, i padło ich jednego dnia dwadzieścia trzy tysiące, *ani nie kuśmy Mesjasza*, jak niektórzy z nich kusili i od węzów poginęli, *ani nie szemrajcie*, jak niektórzy z nich szemrali, i poginęli z ręki Niszczyciela. *A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków.* A tak, *ko mniema, że stoi* [wyznając wiarę w Jaszua (יהושע), Mesjasza, lecz następnie buntując się przeciwko Torze Jahwe (יהוה)], *niech baczy, aby nie upadł.* Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Elohim jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść.

Każda dusza, która nie będzie słuchać proroka, takiego jak Mojżesz, zostanie zniszczona.

To, w co wierzy człowiek, będzie przetestowane, kiedy Jahwe (יהוה) Elohim osądzi zakryte sprawy ludzi przez Jaszua (יהושע), Mesjasza Izraela. Pod koniec ery mesjańskiej Jaszua (יהושע) *wyratuje (zbawi) wszystkich tych, którzy go słuchają. Ci, którzy go nie słuchają, będą całkowicie wytraceni spośród ludzi, nim zaczną się życie wieczne, by wypełniło się słowo Jahwe (יהוה) z 5 Mojż 18:15-19 i z Dz. Ap. 3:22-23.*

5 Mojż 18:15-19 Proroka takiego jak ja jestem, wzbudzi ci Jahwe (יהוה), twój Elohim, spośród ciebie, spośród twoich braci. Jego słuchać będziecie. Według tego, jak prosiłeś Jahwe (יהוה), twego Elohim, na Horebie, w dniu zgromadzenia, mówiąc: Nie chciałbym już słyszeć głosu Jahwe (יהוה), mego Elohim i patrzeć nadal na ten wielki ogień, abym nie zginął. Jahwe (יהוה) rzekł do mnie: Słusznie powiedzieli. Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę. Jeśli więc kto *nie usłucha* moich słów, które on mówić będzie w moim imieniu, to *Ja będę tego dochodził na nim.*

Dz. Ap. 3:22-26 Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Jahwe (יהוה) Elohim; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego proroka, *z ludu wytępiony będzie* [5 Mojż 18:18-19]. I wszyscy prorocy, począwszy od Samuela, którzy kolejno mówili, zapowiadali te dni. Wy jesteście synami proroków i przymierza, które zawarł Elohim z ojcami waszymi, gdy mówił do Abrahama: A w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi. Wam najpierw, *Elohim wzbudziwszy Syna swego, posłał go, aby wam błogosławił, odwracając każdego z was od nieprawości waszych.*

Jaszua (יהושע), Mesjasz został posłany, by nas błogosławić poprzez *odwrócenie nas od* naszych nieprawości. Gdy jeśli ludzie *odwracają się od grzechu*, to błogosławieństwa przymierza prawdziwie spłyną. Jednak autor Hebrajczyków wyraźnie ostrzega, że celowe nieposłuszeństwo nakazom z Tory Jahwe (יהוה) *unieważni ofiarę*, jaką Jaszua (יהושע), Mesjasz poniósł na krzyżu za grzech.

Heb 10:26-31 *Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy [i nie słuchamy Tory Jahwe (יהוה)], nie ma już dla nas ofiary za grzechy, lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników. Kto odrzuci Torę Mojżesza, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch albo trzech świadków; o ileż sroższej kary, sądziecie, godzien będzie ten, kto Syna Elohim podeptał i zbeczczył krew przymierza, przez którą został uświęcony, i znieważył Ducha łaski! Znamy przecież tego, który powiedział: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę [5 Mojż 32:35] – mówi Jahwe (יהוה); oraz: Jahwe (יהוה) sądzić będzie lud swój [5 Mojż 32:36]. *Straszna to rzecz wpaść w ręce żywego Elohim.**

Mądra osoba odkryje, że jest to niezmiernie ważne, by *wierzyć w to, co mówił* Jaszua (יהושע), Mesjasz – by *czynić wolę* Ojca w niebie, jaką jest *przestrzeganie przykazań Elohim* i powstrzymanie się od czynienia nieprawości. Gdy świat zbliża się do końca ery mesjańskiej, słowa Pawła nie mogą być prawdziwsze – *niech każdy człowiek, który sądzi, że stoi, uważa, by nie upadł*.

Juda 1:24-25 *A temu, który was może ustrzec od upadku* i stawić nieskalanych z weselem przed obliczem swojej chwały, jednemu Elohim, naszemu Zbawicielowi, niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez wszystkie wieki i teraz. Amen.

tłumaczenie – Bogusław Kluz
Copyright © 2015 www.torahcalendar.com